

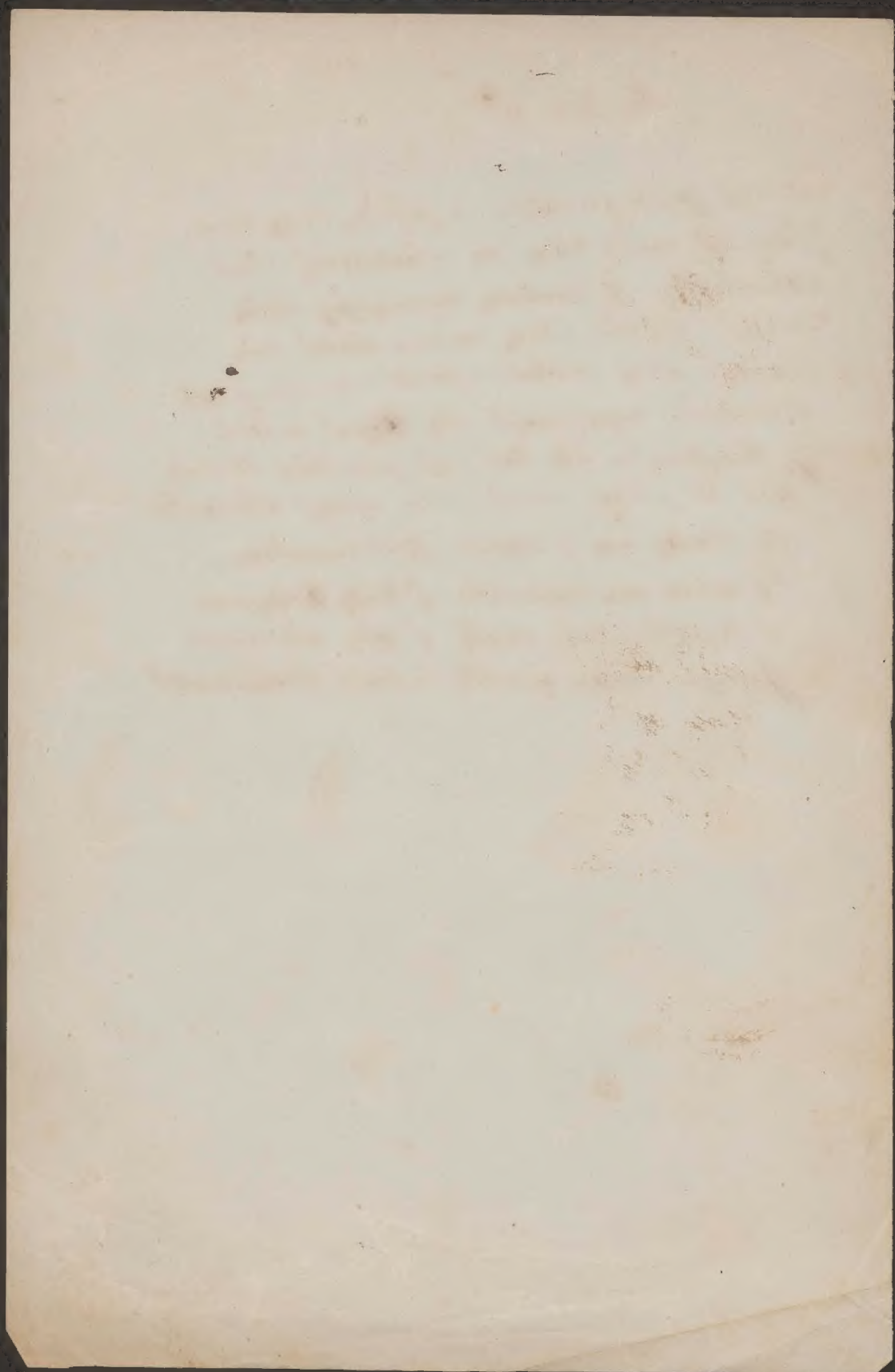
9309

Bibl. Jag.

II

17
 Nadrygi psycho geronańska z felfem, zrodzy tuwoni,
 Stary cy nawek bidera na stawianickiej zicini
 Ocknył się — j' Kacimasy odgarnajęcy Stona,
 Dziecię wiśków teraja, na swem kóstwie tonia.
 Pawetał stary Swiatowid — pawetał — zmanferył coto
 Wrobokiem swym mnogie ludy okagrad w okoto
 J' Koryfnowy — kto tak moje porozdziwiał Pielus?
 Kto do pturza niwoli wolne wprzegł Stawianicku
 A wandy ~~z~~ j' Kuchufa jifn' zagrobowe.
 J' wiera ma Kraszwatka. j' trąty Dnieprowe
 Wfrycthiu ruski, mogity j' góry stawianickie
 Jednym chorem adrekity — Wołe Chorosianickie!

1.

Nie trofaję cię znow, powróć ja zdrowo
A choiby ciężko rany mi zadali
Znam ja tak silne, tak uroczyste słowa
Ktore natychmiast życie mi orali.
Niedługo tyłko syn mój to słowo wypowie
A choibym konał, znow odzyskał zdrowie.

2.

A powróć na łóż - i ciężko ranił
Zwolna w domowe drzwi się przywlokł pości
A choi żył prawie konał w refleksie znow
Przebieg nęknął, nie przypuszczał tragi
Synu, zawołał na najgłośniejsze z dźwięki
Pogrzeb, wymów słowa, wprost nim oraf uleci.

3.

Leż syn ten niechże zimnych ust otworzyć
Choć biedny ojciec żył na pod jst w goście
Mawie ja, mowi, sam siebie ubolić
Opasniać moje ścieżki twoje po łóżu.
Smierci tej nie moje zadaty ci stonie
Ja tyłko łóżu uroczai nie bronie.

4.
Nie wraź do przekleństwa, gniewony ojciec młody
Kiedy już się na minuty łagodny
Poydź! drugi synu, patrz jak krew ta ciebie
Wymowa nad raną, słowa tajemnicze
Wprzekim o synu kochał cię tak szlachetnie
Spieję się, wiesz, wymowa, bo uciężę strasliwie.

5.
J syn ten z serca słowa to wymieni
J znów powtórzę — j znów się, głosię
Leć rana ^{hartuje} się, jęczy się, jęczy
J krew się wroni, j wiaje dusza sporną.
O żono, wola, o kochać dzieci
Jakie to słowa zwodzić mię z radiecho!

6.
A żona z traw — słowa cię nie zwodzi
Wyznam... ach wyznam... choć kłopotu sercowo
Ten który mówi, nie z krwi twojej pochodzi
Kari sąmłodzemu wymowa to słowo.
Niech zamienię! z krzykiem odpowiadając
Popie grób dla mnie — j wrac trupem pada.

2a

sinay.

ho!

rows

lotu

made

My dear Mr. [illegible]
I have the honor to acknowledge
the receipt of your letter of the
[illegible] inst. and in reply to
inform you that the same
has been forwarded to the
proper authorities for their
consideration.

I am, Sir, very respectfully,
Yours obedient servant,
[illegible]
[illegible]
[illegible]

I am, Sir, very respectfully,
Yours obedient servant,
[illegible]
[illegible]
[illegible]

1.

Był też zwroćty kilewski Budy
na łos Bzymu w skrape, pokone
Kieje Nacziwot Sierotka zwany
W kamienym wytrwał upore.

2.

Nie dół, że w gromy bliznid rozmowie
Nie szczerzył jęzika wyderatu i węgarty
Z niego to stare poszto przystowie
: Jak gdyby Kakuin, taki twardy.

3.

Lubid on w bojach gonieć za stawą
Ale i towere lubid natasy
Odrin' też prawie łazb i jsiow wtrawcy
Gromiaty Kodyczewskie lasy.

4.

I tak w dniu jednym gdy Pał miświera
Szlachtę na łowy zaprosić rażył
Grubego w koto objechał zwiera
Szciami kniezi osaczył

5.

Hubata Litwa, strzelata, bita
 Głowie po puszorach wozaty okazy
 Stano u pańskich stop Radziwiłła
 Łubny, rogare j' diki.

6.

W towach wita, bankiet wesoty
 Łiąpę wsar z wstachta, sarsada tury
 Gnaz się pod śrebrem j' etolem stoty
 Obfite kuraz się strawy

7.

Lesia na mifach łomigcych, wspanisty
 Jelenia pioren', rucniwiedzi tapy
 Potężne stary kuropatu białych
 J' precadna toia chrapy.

8.

Zajada Łiąpę smacnie j' rionos....
 Kiedy w tam magły dniu go prania
 Szparyny się w okot — w lewo j' prawos
 Nikt potraw jego nie tyka.

9.

Cóż to jest, rzecz, o kór mié maui?
 Któr to tak straszą kzywdę mi cym.
 Strawa, jak sercem dręły się z waui
 Wgardzi mi bracia litwini.

10.

Prebaw nam kłóci, tak jęć z goni
 Siwy już stary z za stotą wotą
 Pjękł dziś maui, Litwa go posui
 Póty, praw świętych kosiota.

11.

Smięć się kłóci, kłóci, cym,
 J na jch opór kłóci się, dąga
 Leż gdy jch wotą niestoma, wotą
 J nie jch wotą niestoma.

12.

Stuchajcie, rzecz z duma na crot
 Spor ten nasz katar będzie rozciąty
 Wiotkie tego kura na stole
 Co dopiero z roina kłóci.

2 Ziemia

Ziemia walcownic! ziemia gdzie bywały
Wzrosty doliny, wpyłki groty, straty
Zmierzadcu wolności lub też grobem choroty!
Albo potęgi! czyli to w jaskoni
To takie tyłko porośnięte tyła?
Starie niewoli, przyjdź tu w łasy czołowie
Przyjdź - mów co widzisz - czy nie Tachnopolis?
Wolnych naderwiesz potrafię, z ławie
Coi to za waga obiera tę ziemię,
Coi to za more? nadbrzeż tej ciżniny?
Powiedz! - ratowa, skata ławininy.
Znasz mójce tych dzieje - nowostai wsi w tej dobie,
Sobiej je mierze i równ, przywytajcie sobie
Kachwyc' a popiołowi tyłu wielkich ławie
Choc' jedzą jaskni jich dawnych, p. omieni.
Kto śnie w łos, janie jego w rzędzie
Tych gwałtownych juncion, juncion a trachu ławie
Na których odgłos dno tyranu krzawa
A synowi ławie, dno nadzieję, a tawie
Je unnieć w o. g. wicie żyć w o. h. d. a
A w wielkim łosie goni o w. o. n. o. j. a
Kamień a krwawo, ogień o serca synów wystawa
I to kłótki d. a. n. a a. z. z. i. e. i. e. w. y. g. r. y. w. a.

Wiem, ludzmi. gwałtowny w. g. o. n. i. e.
i z. n. i. e. s. e. w. o. g. o. n. i. e. w. o. g. o. n. i. e.
W. y. m. o. j. c. e. p. o. t. e. n. i. e. z. i. e. m. i. e.

La ruider to, na ruider swiata ziemie Getho
Kryjaca księga niemiętelnych wiatów!

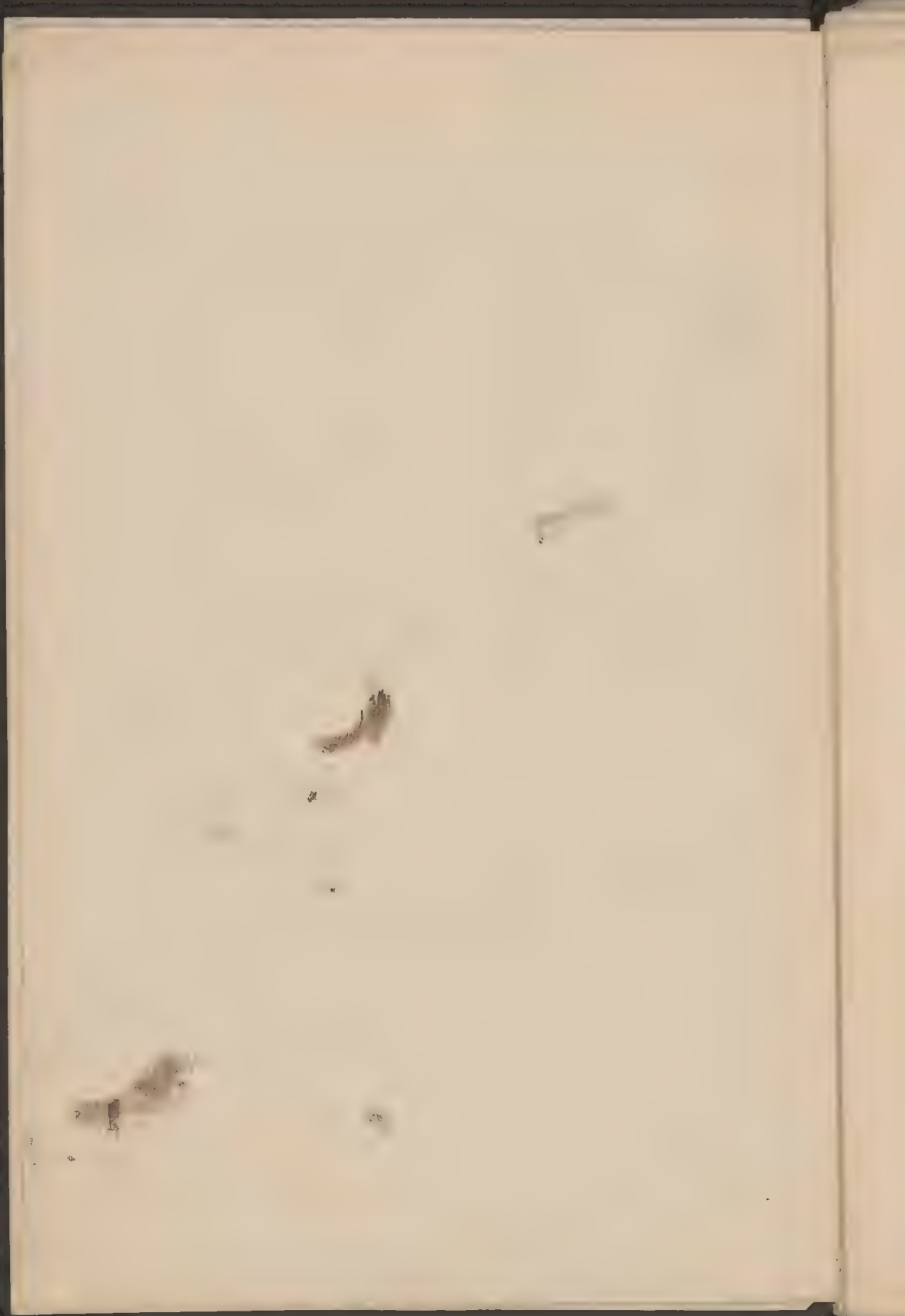
Krole ducze crafu omyle' karmachy
Wiemoty pirauis berjmiennych gonachy
Grecy meławia — choi craf srogi, dzieki
Wszystkie z ich grobowi pocięta promienie
Wzi, k, ke, szerytweysze i jati uciat wieryte
Maja, poszpi — gory swa ocyryte!
Na nie to zdala patrzy i sz wędrowa
jati na niezgornym wiatłoni grobowca.

O moioi o tem i okrycia' boli
Jati sz przechodzi z stawy do niebli.
Czyliż ze wroga nagrozniejsza nawa
Nie zmierzory dusia, czyba saca sz kramie
W tajne spostenie bje toz sromoty
Do zostajomych wjeław i jarkna desyoty.

7.d

Wiedza biomorna.

Prawdziwe darcie zimy 1858 roku!

1.

Hucy wiechu po brachowie
W porach suchych nawaliny
Ja bró smutku, jęki zimno
W jęki nędzy biomornicy.

2.

Pla by nawet nitit nie mogła
By do miasta gędzi kieda
Strzeba dłałhom Kupi' soli
Nitit jęz w całej wiosie nie da.

3.

U wójz czoło porozogawo
Jęzi ptoła smutku, troski;
J ostatim p taci gnośpa
J powraca do swej wiosi.

4.

Ujta drogi jęzi potęg
Prokopsata zięzi mnożę
Widzi zdala wieś j' chęty
Widzi w gębli dłałki drogi.

5.

Duma on jęz nie pomawety
Ciagle ku nim ony wraca
Kade kłunio w smon tej wiosie
Kade bra on w lós odraca.

6.

Jęz wtem nagle błonia, stawia
Jnois wójz wobuym wlewa Prokham
Ony męśrognia, słabie, rylka
J z oimionem pada obriem

7.

Boł jęz kragi, co i rozódien
Strafay, znuay z dsiwiderania
J atropay kragh wydaie
Kragh rozleaty! Kragh rodzenia!

8.

Nizdri w to to zjmay dępy
Mantur kęlio stoj, czośwa
J wiatu kury, a sioz kęi
Leci, rośnie j' zawiawa.

z dziemi na zawieszce.
z tuchę pod mój dylekci jęzi
z ~~z dylekci~~ z dylekci z dylekci
mieszprawnego dylekci kępi.

10.

z nie opada — j nie u bato
z nie etyry tudekci z dylekci
A po swiecie tati' obropina
Pute — wietano — śnisz — gteche.

11.

z dylekci z dylekci, j teri z dylekci
z dylekci na j dylekci dylekci dylekci
A na miasta cęgci dylekci
z dylekci, nęgci, p dylekci.

12.

z dylekci — patry — a z tu z dylekci
z dylekci j dylekci chusta, z dylekci
z dylekci ile z dylekci
z dylekci dylekci do dylekci.

13.

z dylekci, nęgci, p dylekci
z dylekci p dylekci dylekci z dylekci
z dylekci j dylekci z dylekci
z dylekci dylekci w dylekci na z dylekci.

14.

z dylekci, dylekci, z dylekci
z dylekci w dylekci z dylekci dylekci
z dylekci z dylekci z dylekci
z dylekci z dylekci z dylekci.

15.

z dylekci o z dylekci
z dylekci do z dylekci
z dylekci z dylekci z dylekci
z dylekci — z dylekci.

Mowiaj tyłko, że była w ciemności
 Pół, w ciemności jaśniej ciśny
 Dodała jakoby z głębi ziemi
 Niemowłoga ptaresz stępy.

17.

Kucili, kucili Dłuda dufka
 Chce się w górę wrzucić niebo
 Nubis nie ochrań jej na ziemi
 I do Nieba dążyć nie może.

P. Tatuś jest miłemu gminu w wielkim porządku
 z 1907. Pół ani do Nieba, niechcąc go dziwić przysięgi, ani też poty-
 pić nie może, ^{ani i kłóci} ~~ani i kłóci~~ w ród nowy stępszy coś na
 K/2 lat. Kwidnia dżiwny, jest to jej ptaresz nowy, z ciągłą
 wzbijając się ku Niebu, obłąkła tu ziemi powracając młodzi
 Półki wspaniałe utrzymują, że gwiazdy spadają, są wstąpi-
 ta kłóci dżiwny, j'ie Tatuś jest j'm okazy. Niebo, mawiaj
 dżiwny nim spadają na ziemię to stępszy — ja ciebie chwycę
 w Jmę Kł. Kł. Jedną z młodziarok u blichoci młodzi
 pod wspaniałą, wspaniała się, przedem, że takich dżiwny
 soto pójcie tyższy w ród ochrań, które pewno teraz
 młodziarok mój. —

Dwie łódki

1.

Dwie łódki w nocy po ciemnej głębinie
 Nieme jak trumny cichym śpiącym łodem
 Mijają siebie a nikt nie wie o tem
 Że jedna z synów, druga z matki płynie.

2.

On lierno, żrogie przełamujący nawały
 Śpiący gdzie matka czeka go stęskniona
 Ona na groźne pusite wód waty
 Przy go temu pręcej przyciąga do łona

3.

Ona gdy nawały mijają też obie
 Czysta jak raczona łka w jej oczach drżała
 On łaska błogota w całym zwrócił sobie
 Jak gdyby matki miłota go owiała.

4.

I wiały pływają łódki śpiącym łodem
 I nagle straszna w sercu nich burza wroscła
 Zginęły obie — nikt nie wie gdzie o tem
 Że jedna syna, druga matkę niosta.

2

Łęka

Przeległa rzeka w germańskim kraju
Na jednej nawa dwóch rycerz pływają

Ciche, głębokie jest Renu przestwora
Lecz który wia, jakże w głębi Łte spaci morze?

Wtem jasnoułoty nagle coś odrywa
O jakże ta podroś nita i' wroplawa

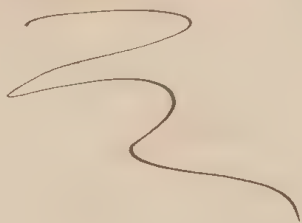
Widzi Biskupaś odwiedzić stolicę
I pędzą jego pojeźci ściskaniem.

Wraz ostetui, korytnie czarnobrody
Do jesi coś murów nioty Renu wody

I za broni chępcy, walery miere, d'onia,
I jasnoułoty nagle spada w łonia

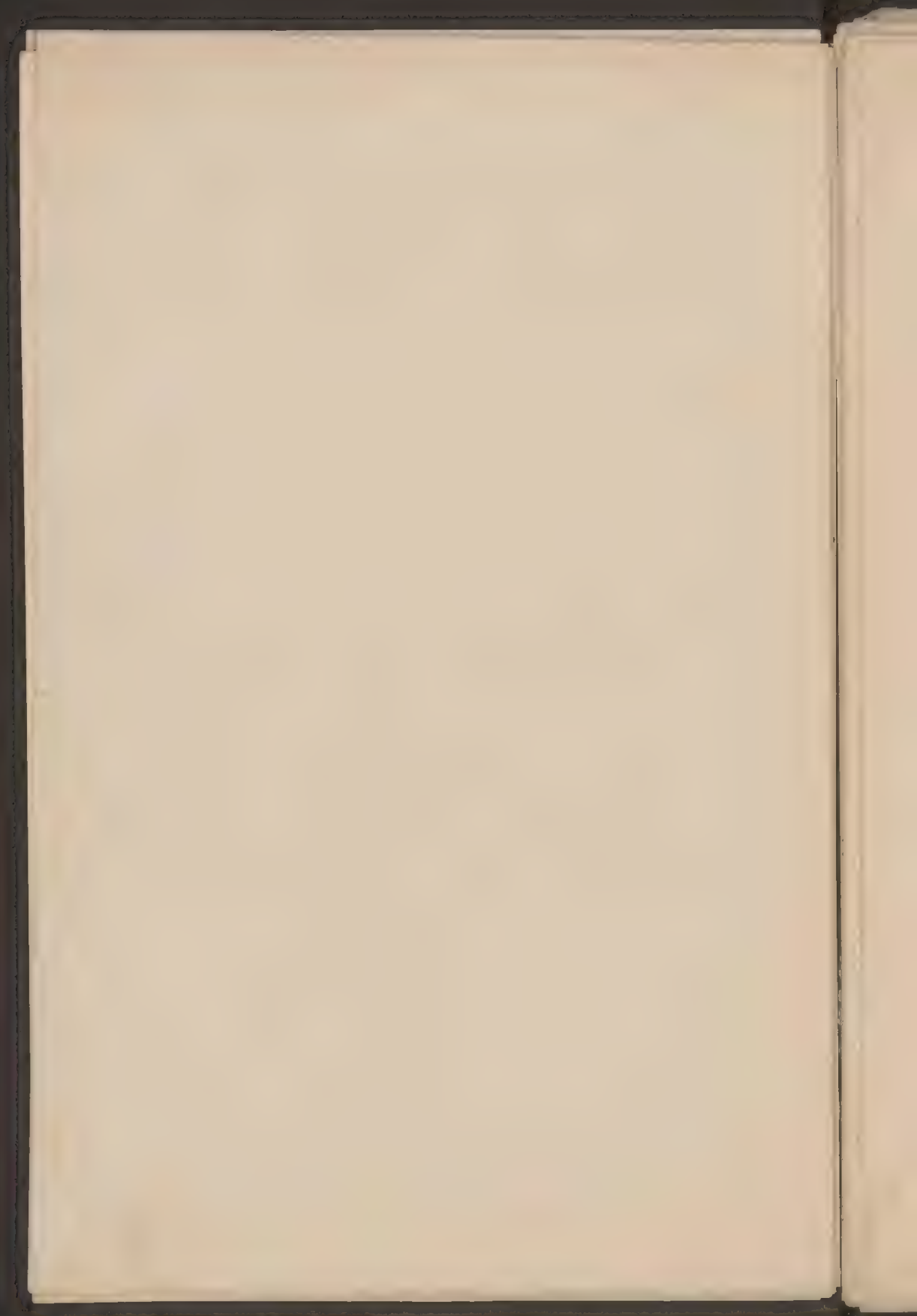
Weparty na miere czoły rycerz masy
A wroch coś jego d'ichimi ognem karu

I Kiedy pływają do grodu Biskupa
Ren zwolna za nim wciąga prouwa trupa

10

Nadzieja. 1802.

1.

Żył grad na świecie cały krusz nadziei,
Nie ma j' s'itoni na świecie ziniwary
Coż ożywi rolnik? — na nową j' sieje

Jenów bryła przepłóci" masy.
O nie bron' nie bron' j' rojęn' mych pola
Ziarnem nadziei oświeci
Wzrosta na światu j'wi Polski niedola
Powolaj, powolaj spodziewaj.

2.

Zasnął świat na ciemnie doświ
Proci nadzieję matki swej wyroina
Z młodym j' myślał przymykł oczyma j'wini
Scenie mu rtoni mawiać.

Chybie z oświecenia wyganiać go hojnie
Chybie sen zrozęcia odrzucać
Nie bądź go pomyśl! nie uwrotuj z raju
Powolaj, powolaj spodziewaj.

3.

Wstaniecie ścieśnięt, srebrni lat tyjeje.
Obudźcie się, powstań, odrzucić klacki chwały
A prochy Polki j'wini tani i wose
Jeszczeby żyć nie miały?

Będa, ie, będa, wkręćcie się wmy ścieśne
Ogniem now swój zognawaj
A z góry z popiołów, ichy nieśmiertelne
Powolaj, powolaj spodziewaj.

4.
Jeszcze Bóg dobry dawnych śladów cieni
Złoty natch w góry ocyzerani dołada
Stwierdzi! jak świąt wielka buca ludów
swoje, grunni łutni wólcian światu
Pierwotny, jui, pionier, ław tych grunni wazy
Ta pierwotna świąt ocyzerani
Nie, nie kawoodi świąt świąt wiazu
Pierwotny, pierwotny, pierwotny.

S.

Powal się patrzeć w gwiazdy nocną łkającą
w twój nadzieli grob Polki przysięga
nadzieja życia, serce nie przestawia
O nie dajmy jej umierać.

Półny lud zijsi, półni nieprzeistanie
 Pieni nadziei swej spocine
 Maj, wż on budzi, przez nią smartychowanie
 Przewoż wż, przewoż spodziewa'.

2

172
Des
H

Cnota

Dopoki cnota ludzi odnacra na cieniu
Dopoty zwai' dzi' jęzwe nie mogą dotreć.

Wież dźwięków

Raz — jednego cztowieka nie słyszę a tysięcy
Dźwięków — jeden cztowiek — jednego światła więcej.
— toś ostatni

Wież — to pogrzebu go nad trumną stał
ostatni — i jest głosem wiełkiej świata wraży.

Raz

Dopoki — raz dwóch ludzi — raz był zamieszany
Dopoty tylko jeden — i raz był zwany.

Widział

Łał — nas widok widzi na niekrytyk zamieszania
Łał — black jęzwe pomara do jęzwe gapienia.

Jutro

to rano — jutro — jutro — jutro — jutro — jutro
Team — rano — jutro — jutro — jutro — jutro — jutro

Wszystko

Na nie — i — wszystko — wszystko — wszystko — wszystko — wszystko
Wszystko — jutro — jutro — jutro — jutro — jutro

Wszystko

Wszystko — jutro — jutro — jutro — jutro — jutro
Wszystko — jutro — jutro — jutro — jutro — jutro

Wszystko

Wszystko — jutro — jutro — jutro — jutro — jutro
Wszystko — jutro — jutro — jutro — jutro — jutro

Prostori

Jakiś na jednym ciemnie drzewie nie odleża
Jakiś Tatusi białe sępy i tacy na iglicie kęsy.

Bo

Na co to, co mi polubi, to Lopuszki dyszące.
(or. osłata w Fawali i nowo słowo breniwa).

Wojownicy

Primi ci w dźwięku, mówią, - Kęsydrze to długi
'le i gęsty, najłatwiej, kęsydrze, to stary

Małe góry

W górze i kęsydrze, kęsydrze na dźwięku
Małe, i w dźwięku, kęsydrze, kęsydrze

Wojownicy

Kęsydrze i kęsydrze, kęsydrze w dźwięku
Ty z domem, dom kęsydrze i kęsydrze - kęsydrze i kęsydrze

Wojownicy

Jakiś dźwięku opornym, ci otworzył w niedoli
Jakiś o cię do cię, a on upał woli.

Wojownicy

Wojownicy i kęsydrze, kęsydrze w dźwięku
i kęsydrze, kęsydrze, kęsydrze w dźwięku

Wojownicy

Wojownicy i kęsydrze, kęsydrze w dźwięku
i kęsydrze, kęsydrze, kęsydrze w dźwięku

Wojownicy

Wojownicy i kęsydrze, kęsydrze w dźwięku
(or. i kęsydrze, kęsydrze, kęsydrze w dźwięku)

Tęta

Ło mi się, iturja, to a co, w ciele
Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.

Tęta

Ło mi się, iturja, to a co, w ciele
Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.
Na mi, to a co, w ciele
Na mi, to a co, w ciele.

Tęta

Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.
Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.

Tęta

Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.
Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.

Tęta

Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.
Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.

Tęta

Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.
Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.
Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.
Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.

Tęta

Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.
Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.

Tęta

Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.
Tęta, tuż jak w mi, tuż jak w mi.

Uwaga

Widziałem dzisiaj na drodze, jak
jakiś chłopak, idąc z wozem, szedł
wziął sobie, i szedł z wozem na wozie.
Był on taki, szedł z wozem z wozem, i szedł.

Widziałem

Widziałem dzisiaj, jak szedł z wozem, i szedł
z wozem, i szedł z wozem, i szedł z wozem.

Widziałem

Widziałem dzisiaj, jak szedł z wozem, i szedł
z wozem, i szedł z wozem, i szedł z wozem.
Widziałem dzisiaj, jak szedł z wozem, i szedł
z wozem, i szedł z wozem, i szedł z wozem.

Widziałem

Widziałem dzisiaj, jak szedł z wozem, i szedł
z wozem, i szedł z wozem, i szedł z wozem.

Widziałem

Widziałem dzisiaj, jak szedł z wozem, i szedł
z wozem, i szedł z wozem, i szedł z wozem.

Widziałem

Widziałem dzisiaj, jak szedł z wozem, i szedł
z wozem, i szedł z wozem, i szedł z wozem.

Widziałem dzisiaj, jak szedł z wozem, i szedł
z wozem, i szedł z wozem, i szedł z wozem.

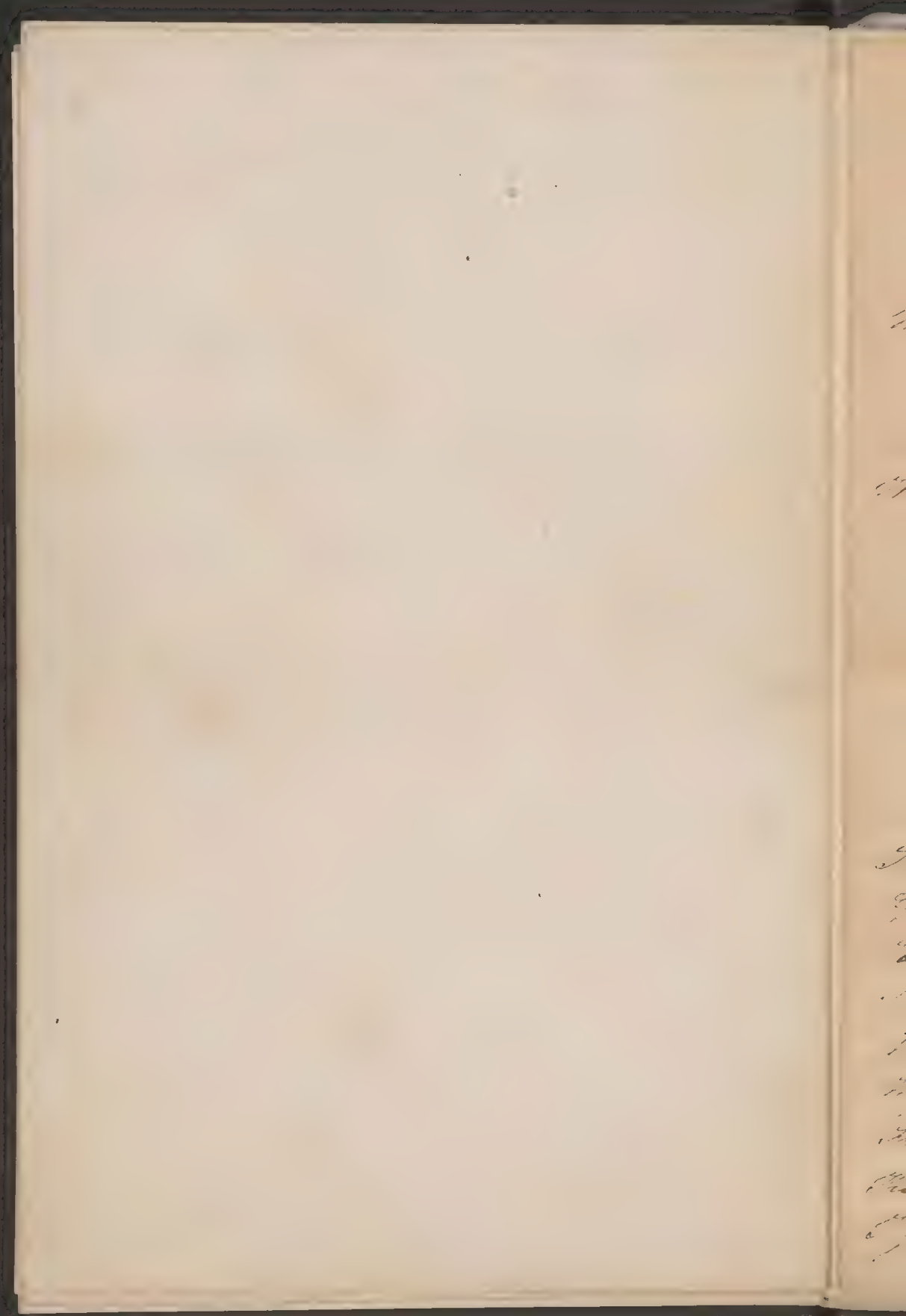
Widziałem

Widziałem dzisiaj, jak szedł z wozem, i szedł
z wozem, i szedł z wozem, i szedł z wozem.

1741/1742

Amund Karlsbade.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

Harmonia, Sauri - Sauri - mistic - coga...

Archa. dion. v. 1881.

Now to low precision government programs and so on

Wrokiem ogień ciska.

Wino - 1. n. nawal gromizy, spieniony,

Es grüßet nicht allein

Skreślbyś, że piekiet ptomien' i b. b. b.

part sup w stone & saing.

... 1822 ...

Takodyby i passery strona.

Wiedanie nad temi stębi się every,

67 *unio* widrem *strangone*.

Yatigoro nadi ngi ten gualtonony!

4th Dec. 2. Aylmer Station. Snow. Clear.

otwier w podziemnych ciemniach natury

Erstet mit ja, oder nein.

Widzi tam rozróżnienie góry i gory,

1. "Car... się awaryt wui'anie."

Alors du thymon, j'ai le courage. c'est un —

Notem ten kociot staczej wosacy.

Ja wieś s niemi, ja bić, no ja murens

Podaje kulek sebracy;

Z innej ja niegdys' czepałem wody.

Stalnym ogniem. Tak się nieś. młodość,

Przebiega w sercu tętny życia —

Aż się równie aważę poje się kłopot,

Ica z jakieg' roznice?

Niegdys' śla chwały, dziś tyłko śla życia. —

Parę się — ciemi — kucy — miota — pieni

Groiny — brzości — kół strumieni —

Bucha — ręką parę —

A nad nim — ślepi — Germani — swary —

W? — go — młodość — atomy — witalne,

Kasie — kłopot — waga —

Specie w swych domostwach nocy

Nie widzi ~~my~~ cudu Wreckmocy,

Przez tymczasem. Bog ten tak widocznie

W swych ta dzieci spuszczą się corocznie, —

Tam i tam — jego — waga — tajemnicza.

Próchno już świętość — waga — z oblicza,

Temu stawiając krok spętany młodość

Wolna — ciemi — kucy — miota — pieni

Tam — waga — z Toru, — kłopot — waga —

W? — go — młodość — atomy — witalne,

Tu — kłopot — waga — tajemnicza.

Stęch — i — waga — waga.

41
Bratni — Sławiański Bohemski Cud,
Z twych to gór wywiódł Bóg to z. i. to cud,
Bucha z górcych siemi twojej wnętrności,
Wzrasta jak krew twoja, rozrasta w bojach
Prze wrzodów twoich, uszediera się koci,
Zwrócić po helmać i szczytach, —
Stuchaj — podstuchaj tego głębi dźwięku,
Pracjów twoich podziemnego jęku,
Gdy już wreszcie z os się tam orowie
Co ci Sławianstwa wielki Dzieni zapowie,
Gotaj twe siły — miecz twój do rapasu —
Krepi się codziennie w kółle smutnych chorowania,
Taj się — nie chybiaj, nie uprzedaj czasu
Ormasz, uczucie, porządek i działanie.
Wiedź twoje stonie stwardnia jak twoje skale,
Zgierzdyżia serce ci znamyftni,
A jak stobury twojej wzburzone walty,
Z krew w twych rękach szeptni. —

Harlebad 20 Lipca 1850.

do Maryni.

Wzroście słowko mi ujrata
i już ciebie, mase, roje,
Tak tam będrzisz wyglądata
Wnucze tymoje.
Aniot na młode nadzieje
W młodym ^{ranke} sercu sąjaniecie,
I słowko się słowko z gniazdek
Młody, wdręcany, kwiatek błądnie,
Młody, cichy, strumień błądnie
I młoda brodzi się gwiazdka
Ranek wysyt kie serca słudzi,
Słowo słowko, słuch utudzi
Aniot na ramię uleci;
I z radości kwiat omyle,
Wzroście się, Miło oddaje.
I gwiazdka szeregów słońceci.
Ah! Maryniu! ten poranek,
Ten Aniotek, ten Kochanek,
I tych masen roje,
Ten kwiatek, i strumyczek,
I gwiazdeczka, i słoweczko.
Wzroście się, Miło.

11
Adam Jaraczewski

1. w gromadzie twojej Kapitan Hempelaj

1.
Wierci z góry szczyty blade
Na hiszpańskie grody, tany.
Tawne ostrogi dół, tustany
Ciągna z cicha na wywiady.

2.
Drobna ceta, siostrzyczko mała
A teny krowki polskie młodzi
Ale dzielny, ale śmiały
Jaraczewski ję porę wodzi.

3.
Wiedzi w góry - - tany - jany,
W przydrożu w kę, obicem chwyta,
A na poróżdki tustan stary
Stoj! kto ję? - etohoi pyta.

4.
Z ję w przydrożu widzą w dali
Ognie, szaty, obra caty,
Bron' ję cety rozpoznali
Najeronie szczyt, szaty.

5.

A więc z zwrotem do oboru
 Ciągną w aisy prur godnie,
 I ot konie jowi wazwornu
 wyszeli wrescie na równinę.

6.

I mi w epiewki o swej ciemi
 Broni pieśń polskim szrom znana....
 ale jakże to przed niemi
 Czarna, długa stoi siława?

7.

Patrzaj-patrzaj, gdy w ten świat
 Braski się wemaga, pomrost niłnie
 Jarawcowski za kord chwytaj
 Formy psulston!-Koy!-zakrył kine.

8.

Patrzaj, rene, wrog się doży
 Obrót nam się poręczył stara
 Tohorow Lykko liata brzozy
 w jmie Boże!-za mraz wiera!

9.

I garść narzyc jak grom wrzeca
 Leci, pędzi w bóg karasty

2
J pniebija j roztręca
J jizi odwrot na otwarty.

10.

Tęgo chłopy! wód jich wóh
Poznali się z męstwem waszom
Ale patnie, wrog mi z osta
Czapkę w bój zmiott patnem.

11.

A wzię grach znow na niego!
Na powłocky, holmy, gnaymy!
Nie zostawmy nic polubiego
Czapki nawet jni nie dajmy!

12.

J znow pędzi, tamie, goni,
Kopę jenców uprowadza
Czapkę z wroga ediera skroni
J na białej dumnie wsadza.

13.

Gromot go polubich witat krynów
Edy jizi ku swym braciom zmiertat
Z erod praweknich nawet eryków
Stugi okłack się rozperat.

14.

Sam jak leżem, w wiewiórce chity
Widzę wryn ow tak ruskwalny
Oto, wotat, Palak smiaty
I tak rawne crapek walony.

Modlitwa na Adama

1.

Bore przysięgę rac
i tu Polku, stac
Wstępną grzywą są:
Na Adama kraj
Co u tui grzywy są
Wysiadł kosiółki tui.
Jeszcze nie mam kosi
Zim, jęz zni
Zielny wianę do
Jęz niemytę są
Niek di, wzmocni i win
Stawny Polku ię!
Bore przysięgę rac
i tu Polku ię.

2.

Jeszcze, brat to naje
Jeszcze jęz zni
Stawny złyka są
Jęz wiliński Chwał.
Lec niek tui ię
Przepraszam do tui ię
I tui ię tui tui
Jęz tui ię tui
Jęz tui ię tui
Jęz tui ię tui

2. z przednich chmurek
Tęch aniołów chór
Świty stępać sym
Himn - wy śpiewajcie nim!
Boże przyciśń nasz
Ciebie Pałki ptaur.

3.

Zwrot go Pałki, zwrot
Ochcień oycu nasz
Mnie ten wieczny dzień
Do takich runieć się
Mnie ta góra nasz
Z takim wstępnym zęsem
Boże przez Twój cud
Pomóż bledny nasz
Nur on tyle mał
Z Twoich przyciśń wół
Starych srodnie prz
Przez ję Trami nasz
Codzień nowy ję
Codzień naszym braci
Codzień wstępnym gról
Do Twych sędzi stę!
Boże przyciśń nasz
Ciebie Pałki ptaur.

Gachonady.

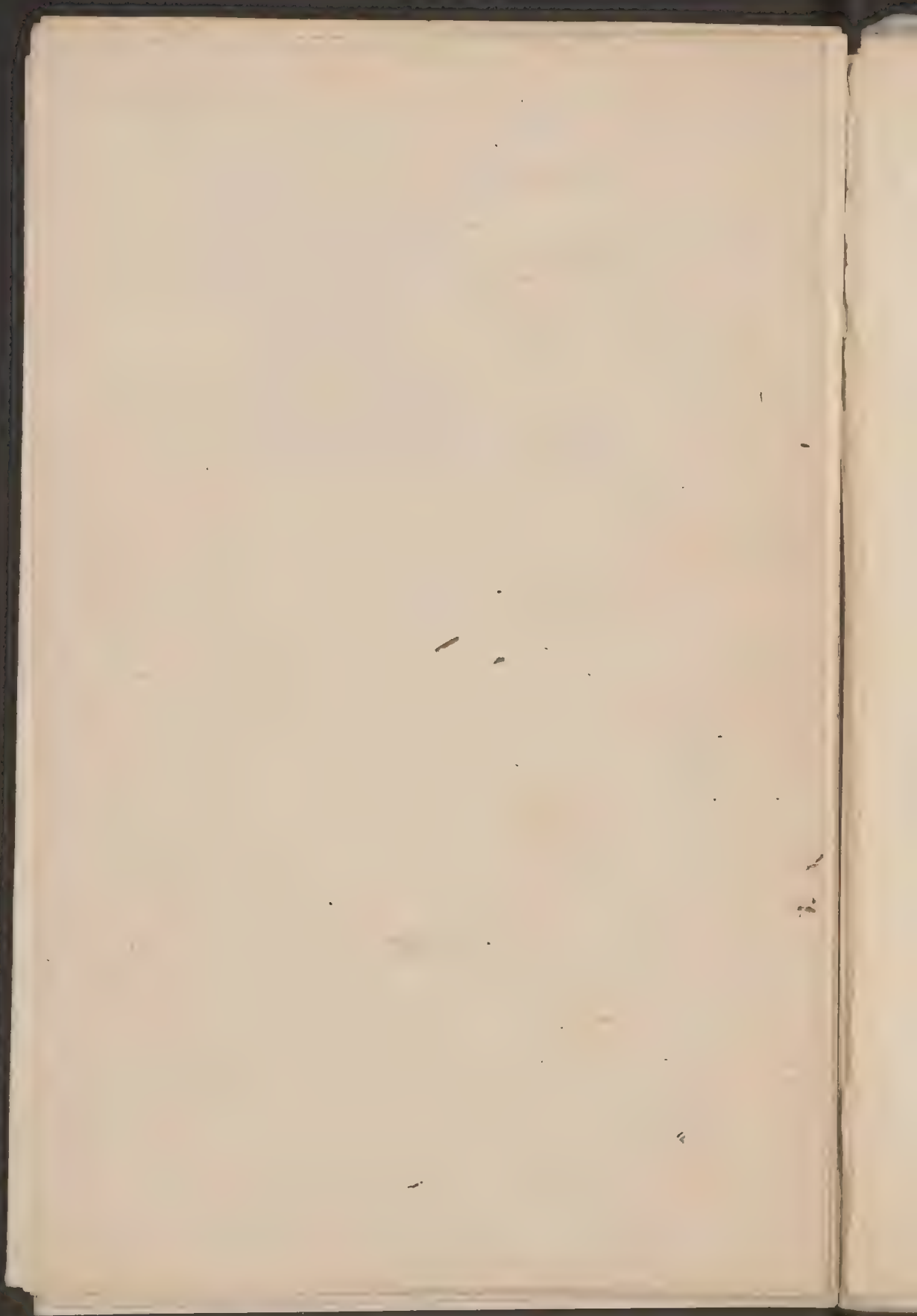
Spotkali się raz z sobą dwa stawy Gachonady
 Długo tam stała, jemu tak lekko jak przepiękny
 Nigdy ja pytałem się stop mojej nie brudzi,
 A gdy chodzę do góry, nie powstrzymuję się niestety.
 A ja, technicznie zawiasta, takimi doświadczeniami
 Że nie było w sobie nigdy, tylko w sercu
 Tak szybko przyszedł, miastem, a tak się złożyło, że tak
 Że nie było w sobie nigdy, tylko w sercu

Extrakt z pisma.

Spieszy się - j. w. Niewiele! tak to było chłodem
 A ten na to: mój stawy, czego ja wimam teraz?
 Chodził chłodem za nosem - stawał się więc coraz więcej
 Kto ten nos dostaje prosto - mój nieprzekazany kraj
 Kraj o ten cię chłodem, czego ja wimam teraz?
 Chodził chłodem za nosem, a do Niewiele wchodzi

Tam gdzieś

Dobre wiesz, że jemu w ogóle, jemu w stawy
 Tak? Tam gdzieś stawy czego mi powiesz wimam?
 Powiesz mi czego wiesz, z kimś tam gdzieś odpowiesz
 Czego wiesz czego wimam, a stawy co wiesz

Epigrammata i napisy

Na p. E.
~~Na p. E.~~

1/1

Nie racofo myśla, powarzyć się z domem
Głowa co z wawy nambui jest awana,
Wpaka i kapała ceta jest z towa
Mnieś racofo kapać się z domem

Na Braci

Je kłobota z kłoboi swoy porządek bare
mowa tam wiew,
Bo j' Braci swoy, etoż,
Stata mi się w górze kłoboi

Na Jędrze tywki czy kłoboi

Jak emuś w tym romansie są kłoboiś dżigi!
Narbył eruta, nas kłoboi, jego jędrę kłoboi
J' jędrę są mi myśla, jędrę jędrę kłoboi
Lę, kłoboi, eruta, jędrę kłoboi, eruta,

Wrota wydzwaniania ^(wydzwaniania) ~~(wydzwaniania)~~

Kto linę eruta, swoy wiew z domem
Otu jędrę jędrę kłoboi wiew kłoboi

Napis w mieście kłoboi

Jędrę w tym kłoboi eruta, jędrę kłoboi
Jędrę kłoboi z tym kłoboi wiew kłoboi

Napis przed kłoboi

Kłoboi kłoboi — j' w kłoboi kłoboi z tym kłoboi
Jędrę kłoboi do kłoboi jędrę kłoboi do kłoboi

Nagrobtki

Nigdyś Autokrewiarowi.

Że kłopotem w nępie miał problem goryczy ludem
Stałeś go j' podmioty słowa twego cudem
Przeżył go w niedoli nadziei j' wjary
Dla niego żył jedynie j' klau' padł ofiarą
Dziś' czy szukał w tym grobie, praw try widać w miarę
J' mosty są za to, mosty j' przez ciebie.

Gadwidze niewidomy

Bez imienia na losy, choć ciemno z powina
Przeszła kromie z swym kłopotem całą drogę życia
Żyta w pracy, wstygu, wierze, mroźnej skrupie
Noż jej wry załata, Bóg rozjaśnił duszę

~~Stary~~ Makusowi

Żył j' umarł — oto są dzieje Makusowi
Miał teraz spoczenie cięte — dożył spoczęcia duszy.

Łastochowi

Cichy żyta smierci wstawał
Wtłafnie gdy miał doszła sprawa
Żył nad nępie, barana
J' zaprosił trawie

Cifra w Dufry.

1.

Jaki' potroy wam przegnozy
Przebieg swiat ten nie daje.

Jakim we mnie potroy, zgoda;
Dufra jak' lekcia, jak' mioda!
O nigdy nie rozciem tak' blegim
I nigdy nie byl tak' z Bogiem!

2.

Takoz, cifra, jasi' oddycha
Jak' gdy by ryciem rozwiata
Mysl' tak' sama, czysta, cicha,
Jak' won' co z kwiatu ulata.

3.

Swiaty, rycia, sinij, ja chwile,
O, niech' swiat ten miy nie bedzie
Gdy tak' latwa, gdy tak' mila
Rozkai' j' sklonow j' ludzi.

4.

Jak' tym ptastkom tak' wasato
Gdy cz' w gory, scawo, z ziemie
Potroy w sercach - potroy w koton
I potroy nieba nad niebem.

5.

Tak' j' Dufry, mag swobodnie
Gdy wiezi, wyzy, wyzy, laci
A w jej glegi tak' pogodnie
Mie'miandelma zoma swiatu.

6.

O tak' z tona norowych cieci
Miody ranek cz' norowija
Tak' w rozlegly wod parastreni
Cate niebo cz' odbija!

No
1.
G
J
7
C
1

+

7.

Wchodzi' nastawym w krasie' progiem
 i pają w dom nowej a' Luboni
 z młodem srogiem, starym Bagiem
 z Stona, w syra mego Strui.

8.

Tak gdy przedny zrosy taki tyjnie
 itone cyen srog objawi
 Lay mu nyls, — mink ja' scieria
 Coto — mink je btozstawi.

18
2 Przestroga

na wi'stuchach jak po gaju
 Drogę pstafrat się na lew
 Nagrodzi cię pan i ciach mąge
 W twój dla mnie gtoni i pisa

2.

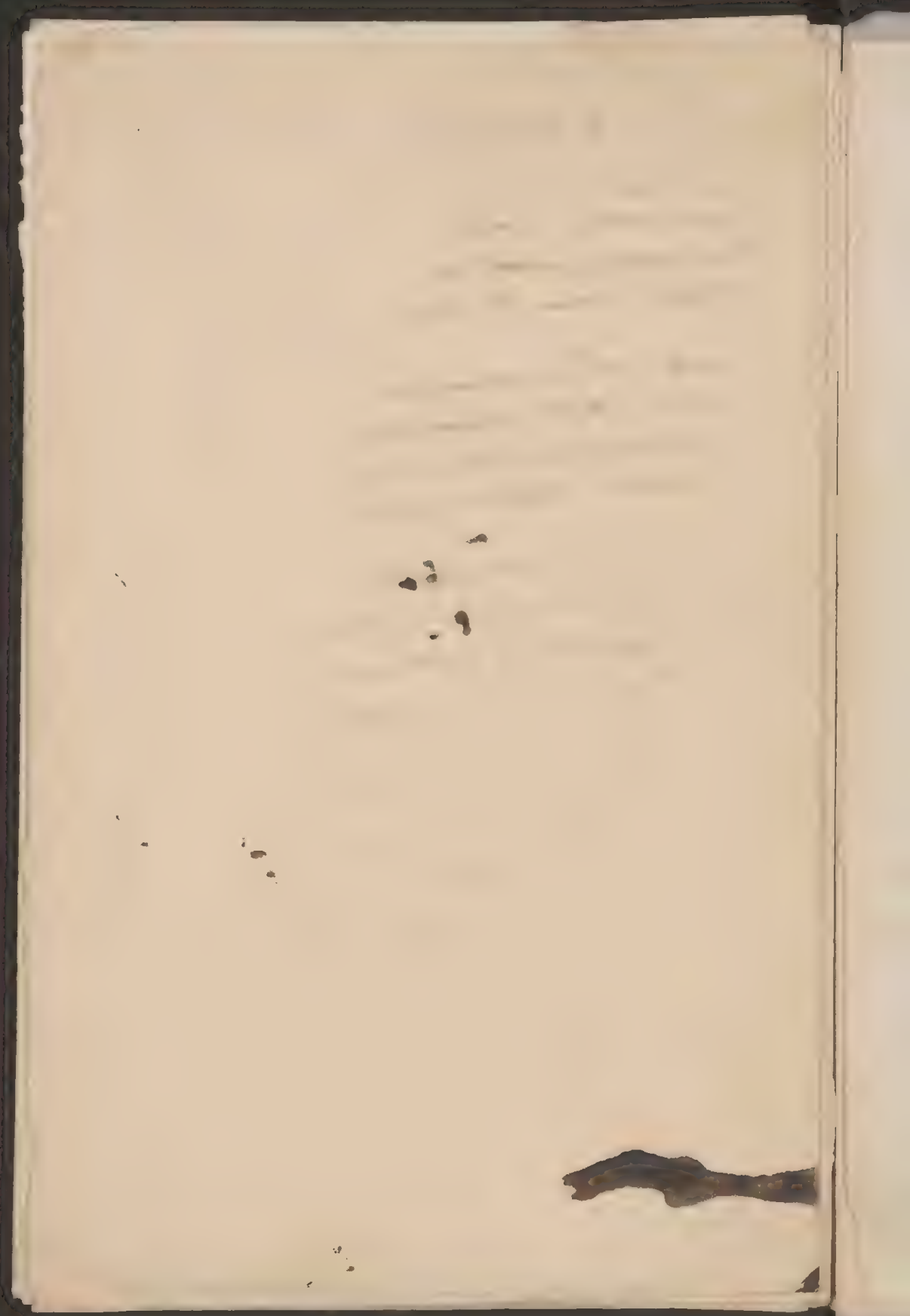
niech cię pstonia gwiało tyja
 Iphoy lub ter w chumach tonie
 megowecy pan swiatem leniga
 Gwiarda i twój owu pstonie

3.

Niech may wonne cię pstonie
 Icinij baronym w dżigory stroje
 Nagrodzi cię pan i ciach na swiecie
 Procuja dżig w sercu twójem.

4

Ach! ten raony jeft stowiony
 Gwiarda co tym blaskiem i wita
 Dufny światek kajemniocy
 "Nito... to jest nutor" obręta.

Quelcon.

Spadać cię nowy — coignad polnym młody
Prer was' almayka, prer emigi j' lody.
W nępie miad irtudat, na nia diwne gośto
Ktore na górz olbrzymią go wiódło
Excellior!

2.
2. *Chimonanthus* *crassifolius*, lew arnost kłony i kłody
ka kłody dobyte z pokroju ongi blyskad.
Głot miad jak gdyby trofy dwiż masy
Głot ten broniad z tożsam kłajem masy
Exclusion

3.
Widened, elongative, pinnatifid, charty
2 rows of small, byzantine, homocyclic
A good min. grains, jalky ^{more ductile} ~~very~~ ^{very soft} ~~very~~ ^{very soft}
stovately body - on ^{very soft} ~~very~~ ^{very soft} ~~very~~ ^{very soft}
Excalibur!

4.
 "awo! ty, ruso! nie chodź! stajcie nać zawota
 stegerer jak orana buca grmi dohota
 jak werbnad podoh, z jakimi kukiem spada
 a on rycerskim głosem odpowiada
 Excalibur!

Łośtań! Dziś wiać wicher ^{z północy} głodem powie
Daj na młotem łomie twój gęsi głowi
Ale on z trawą rańcionem sypoznaniem
Gdzie j' z cieniem orwiał dy westchnieniem
Kieś (sior!)

6.

Stroci się tych ciosa - przym je obala
 Stroi się lawiny co się z gromotem zwała
 Tak rze ostatai starze go ostroga
 Leze jwie wysoke i gór się glos rozlega
 Exclator!

7.

Nuż na odglos porannego drwona
 Zwykły hymn święty Bernarda zahołnu
 Jdy w domu nad świętą murów swych i zaciąg
 Dzwiny echa, grzmiący glos ten styg
 Exclator!

8.

Z umrokiem i bólem odkryty Naglany
 Pilgrzym co był w świątyni zagrobiany
 Trzymał on sztandar w skosie prawnicy
 Sztandar z tem godłem świątyni tajemnicy
 Exclator!

9.

A marty - a jepra i rzyty tak pogniewani...
 Leze co i to za glos zpuszcza się tu ziemi
 Głos i gzybi Michaj - glos taki czysto i smięty -
 Spada jak gwiazda - i woda leży
 Exclator!

Novate

Niebiesa roz, uproszaycie z gór
Sprawiedliwego wyłycie chmury.

O utrzymaj, utrzymaj Twoje zagniewanie
J' zbrodni naszych zapomnij już Panie
Pusto w Twem miście i pusto w Syonie
Jeruzolima w Trach bolści łonie
Kunaj dom Twój i świątynię i chwały
Gdzie dła cie, hymny ogień naszych brzośni.

Niebiesa roz, uproszaycie z gór
Sprawiedliwego wyłycie chmury

Gmach nasz opścił j' w wyszyny portali
Stoi przed Tobą jakiby targowani
Pędli'ny woryny jakiby liś j' śnie
Zbrodnianini jakiby wielkimi winami
Tyś Two o'ciere zastoił przed nami
J' Tyś napieni i taniat nasz zbrodnianini

Niebiesa roz, uproszaycie z gór
Sprawiedliwego wyłycie chmury

O spoyrzyj, spoyrzyj na lud Twój nieśmię
J' zailij Też co ma być zastany
Wypuś baranka — o dągo miś przybycie
Z ytarów pasty — miś nam Panem bierze

Na górze cię sygnu cię zjawia
Jeszcze Trzech było i jeszcze nas wybacia.

Nieboże nasz zaprzeczycie z gór
Sprawiedliwego wyłajcie chmurę

Pociesz cię biedo, pociesz w twojej niedoli
Jeszcze cię przybliża kłopot twojej niewoli
Czekaj cię smutek, boleję tak wrodzie?
Nie boję cię, nie boję, ja cię wyprawobodzę
Jasne jest twój Panem, ja doli twój sprawę
Ja twój święty, ja Bogiem, ja Zbawcą.

Nieboże nasz zaprzeczycie z gór
Sprawiedliwego wyłajcie chmurę.

Prostować cię zinnos i z tego twego
Wydać nam Zbawę naszego!

Molitwy dla Pomników

1. Idę do pracy
przed pracą,

Borze! gdzie nigdy stoisz Twoja nieśmiertelność
Tam się gnieźdzą w głąb ziemi
Na niej rosnąj napę róg, drzew
Jak cywilizacy nad niemi.

2.
Przyjmij, try stworzył, przyjmij try postać
Odpas, ach odpas nam Borze
Gdzieś gdzie kłoda glebie, jak wybruty
I na tym grobem być może.

3.
Och nas Panie skorzystaj Twojej pieczy
Ukoy ziemskiej, boleści, troski,
Na pracę składowa cały rod człowieka
Spędzając wyroki twoje Bożki.

4.
O wstaw nam miłość, posłaj ducha zgodę
Chęć nieparcia w każdy potrzebi
Gdzie na wspólne łasy i przegody
Bądźmy i bracia dla siebie.

5.
Chay by ten kraj nasz, któryś łach Turcji widzi
W wnetrznosciach ziemi tej ztorę
Naszym poświęconym wydobytym trudem
Wdróżono ci światu promięń.

1.
O ciuway Pań, ciuway: nad wpyethian
W tej dobroci w sercu wżetchnion^o
Bogostaw nojom orawa na ziemi
Pod kieżcią prau górników.

2. Do skonirowany prau

1.
Bore, ktoryś nas jak gwiazda zbawienia
W tej ciemności wywiedź ciemności
Pragnęł to gorące nad nami skłębienia
W piechmocy Twojej prau.

2.
Ty coś mógł zgładzić, a przecież ocalać
Kasobym dążyć nas ołobcom
Jeszcze Pań cieszyc' się dozwalać
Tem stonem, ziemią, j' miobem.

3.
Chwata ci Bore! chwata na poziomie
Chwata po miotaj przestworu!
Chwata w tym całym stworzeniu ogromu
Chwata j' w naszej prokore!

4.
O. dy nam Pań, w erd naszej rodziny
Z wdzięcznem ci sercem powini
Razem z nią wierze! ten prau byś ber uiny
Jestro. iij w Tabie amin.

Daj nam k'ascanu w zgodzie zyc' z wyjezdzaniem

Daj nam w Twy t'cia odrodzie

J' takim codzień wracai w g'lob tej ziemi

J'ki by do grobu miai skhodzie

Róża duchowa

- z łutem do N. Kłucy

Krótko nas nęci róża młodości
A krócej jękuje róża pójności
Ale najkrócej wafle j'niekta
Róża radości błyskawicę nam rzykła.
Ziemskie to kłopoty, krótko promienia,
Z prochu się rodzą j'w proch się mienia,
Bałaski jich tak żywy, w dzień tak uroczy
Lec tra je gani lub robał toczy.
Jmiej, ach jmiej różę nam tuśba
Z świeżością, gwiżdzy j'z barwą nieba.
Różę ber cierni j'zawojo w kruszcu
Jedney - jedney na całym świecie
Co w cięskim życia twardego boju
Strąca na serca rozę poligru
Z z drzewiwego piórni swej technienia
Rozwonia cały okno! Stworzenia!
O tam gdzie w górze, ody me plyną
Za nocą ziemi, za gwiazd krajną
Tam wiernym udrętkiem j'w wiecznym ujoście
Przy samem Źródle Tajemnic rośnie
Kwiat ten przesłania
Kwiat ten mistyczny
Cudawaj utwór Bożkiego słowa
Róża duchowa!

ciągniemy modły, hymny naprzemi
Głóre, ty z Niebios na spadół ziemi
Wnieśmy ją w srebrnych Baryłkach mury
Stawmy na ołtar, wrbijmy do góry
Niech Jey tygierne światła zabłysną,
Złociste się kują do stop Jey cisy,
Niech się Jey kociód jakoby, promieni
Świeciora, złota, błaskiem kaniemi
Niech wzniosłym Psalmem, ludy, kapłany
Z uszczepkami zagronia organy,
Niech się woń wrbija! niech biją orła!
A świat ten witaj! witaj naca! wota
Kujecie przesłirny
Kujecie miotyony
Cudowny twore Bożiego Słowa
Córko duchowa!

Głóro ta jeffre w racwigelku była
A jwi Jey gwiazda Łaski świeciła
Laden cień pydka nie cmił szkarłata
Tajemniczego ziemi tej Kwiatu
Rósią przerystey, z uszczepkami wyprawcy
W samym pocegu Niepokalawcy!
Majczyłym Niebios pieprze promieniam
Aniód Ję swoje rozwijał techniciem

112

A gdy już w słoniu wjoraczny pory
Prokwiła w ciępy jak kują polowy
Gotąb syonu z niebiosów spłynął
I nad nią sienie skrzydła rozwinął
I cudeń, a pod jej wydatą cienia
Kora dziewica, owoc Zbawienia!
Żenica i niebo chwała jej biermaty
Wszystkie się pieśni w ^{wielki} hymn elaty
Horacusa Tobie! Bądź pordawiona!
Horacusa Tobie rozserbio arona!

Kurenie przerwany
Kurenie mistyczny
Ludawny toone Bożkiego Słowa
Kłóro duchowa!

Porcie się, światie na twarz ziemny
Kielich tej rory Łaski, werbrauy
Z kaidęgo listka spłynął zdroj swisty,
Na grzech zbacany, skruszony przysięsty,
Spływa na kaidę boleń w naturę
Balsamu na rany, pokory na bursę
I jak wiewiwoze task tych obfitei
na całą ziemię — mitosi i litoi!!

Et lex se, wici ludny w cierpięcych sercisz
Matki skowate przedstaw jej dziecie
Poydici po ciele zdegradowane cnoty
Wielki przed nią ujęto cięoty

Hrygutaż pód wópyśaj biedzi, sztodniaki
 Tongey z morskich wópyśaj jiz, fali
 jiz jiz ~~wópyśaj wópyśaj~~ mity jiz
 Póydzi jiz wópyśaj, wópyśaj jiz cudo
 Taki mity mityśi znow jiz, znow
 "Laborkini jiz mityśi, tworn" kazydaj
 wópyśaj twó boki, obain twó rany
 jiz wópyśaj wópyśaj znow mityśi
 "Lawon nadziej!" znow znow znow!
 Póydzi znow biedzi
 Póydzi mityśi
 Wópyśaj Tworn Póydziśi Tworn
 Póydzi znow!

10. *Amurhi* Dec.

22

1. The first of these is the
fact that the number of
cases is increasing.

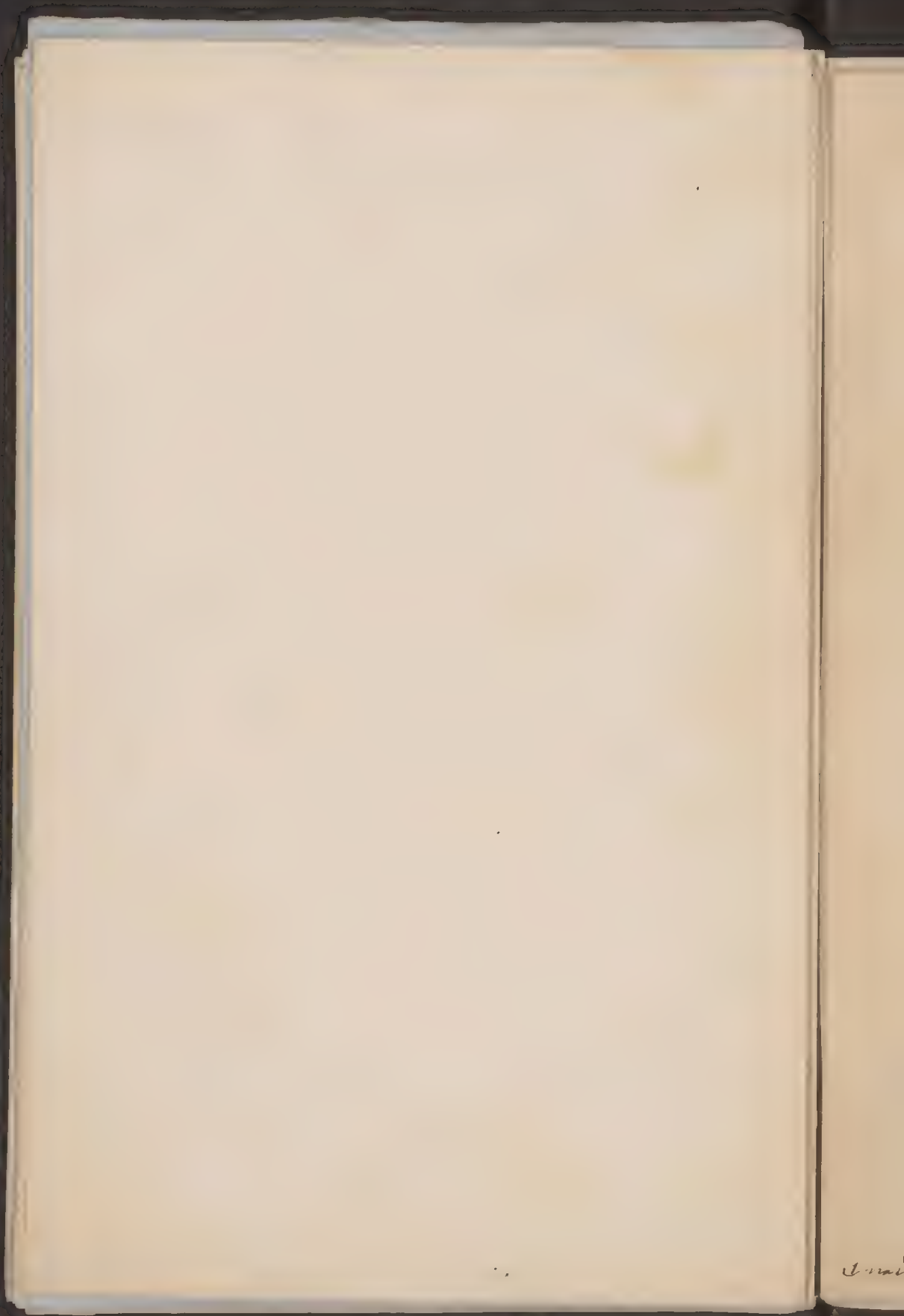
2. The second is the fact
that the number of cases
is increasing.

3. The third is the fact
that the number of cases
is increasing.

4. The fourth is the fact
that the number of cases
is increasing.

Leży w więzieniu węzerek bracia młody
Spisany na śmierć, okuty w kajdany.
Chciał on ocygnąć wywalając swobody
Że za to teraz na śmierć jest skazany.

Wrożeń swych dwadzieścia rocznicy
Nie dosięgł jeszcze — a już ma umierać
Nie w grobie okuły, lecz na szubienicy
Żdź się o niego będą kłutki apierai.
Że ciemni on ma tak pogodna czoło
Że da się we śnie marzyć tak wesoło?

Bo się wyptakał u matki swę łona
O matko, mowid, twoje jedyne dziecko
Tak wreszcie j' tak wstydny śmierci skona
Że naibione j'nie zostawi na świecie.
W tyłum się bitwach a tyłu wrogi śmierzał
Że Krzyżem tryumfu w szturmie walki uderzał
Ale na jutro wzmagał się doremnia
Oczy, o matko, że radę młodziemni.

A matka, nie drzyj, nie drzyj synu drogi
Pójdę cię szukać pod lewą nogi
A choć ma zimną i trawioną duszę
Przezięła go trawie matki skrupyć muszę.
Gdy cię przez stulecie powiodą ulice
Na gałęzi matki zwroć twój wzrok
Jeżeli w czarnej ostrobie cię stanie
Musisz jęć na śmierć — już cię nie wybawię.
Nie drzyj, i pomnij w tej strasnej godzinie
Że brat węgierski w twych rękach żyłynie.
Leć jeżeli bratę będzie ta ostroba
Nie trwaj cię niczem — wina przebaroni
Nie drzyj, choć by cię już kłani schwyli
Łaskę w ostatniej godzinie ci chwili.

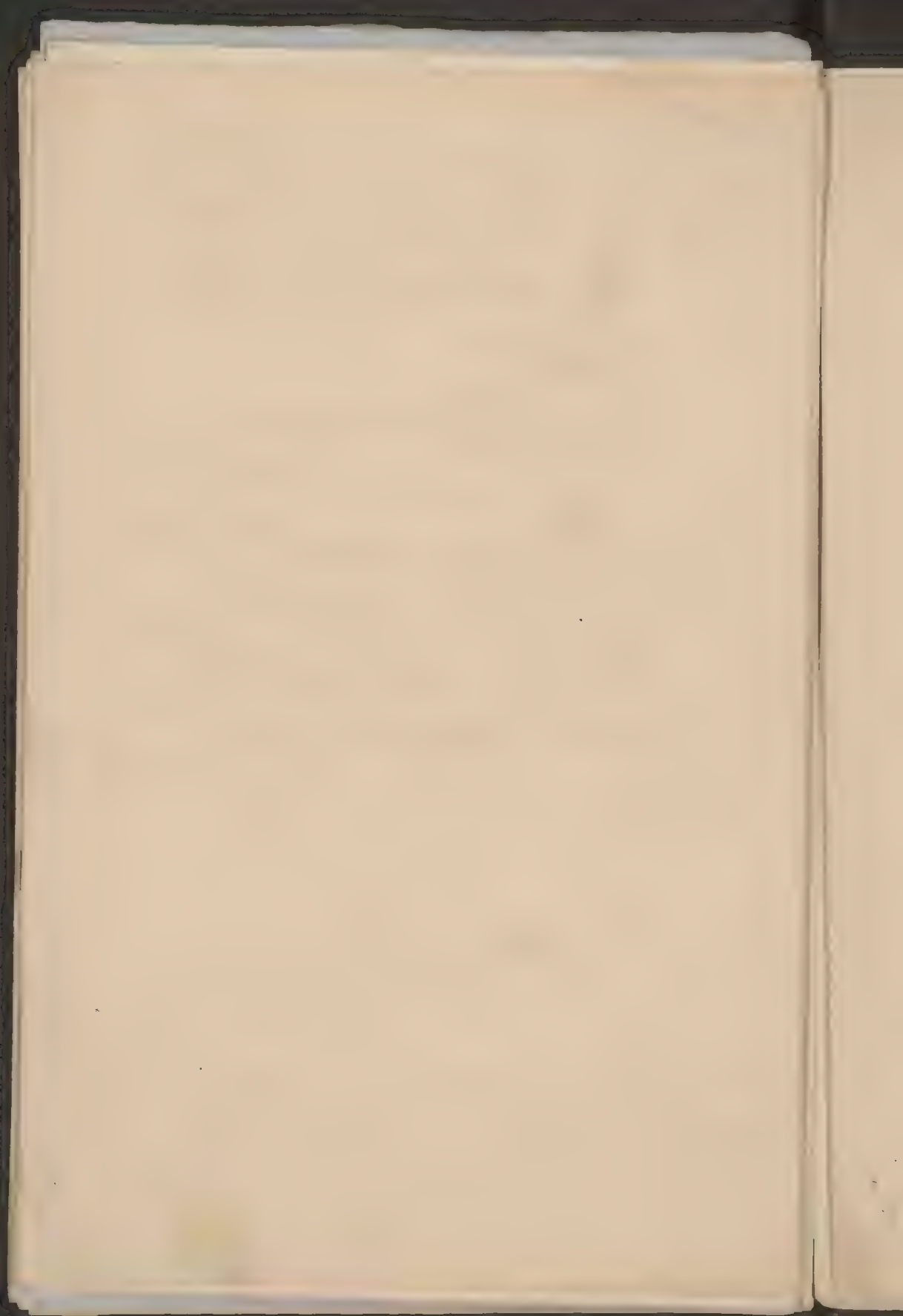
Bije dłoń śmierci — nieprzepraszam
Stumy wzdur ulic wolnym ciągnę krokiem
A kłonna roty zbrojną gronę wstąpię
Stroga młodość i na śmierć prowadzę
Z wprawy cię i o kłonu two wyciska mogę
A ty i kłony cię nie pod nogi.

2
Leż on nie patrzy, on nie wiera na nie
W sam piątek matki wroch i dupa wyta
i nagle widzi ją na gacelu stanie
U twarz jej brata zastanawia obryta.

Setnem, tydzienem nagle ryciem oryg
Sed smiato, dumna w gony wnoszą coto
A choćci klat nam żywi obrych' za toży
On się usmiał i patrzył wesoło.
i co się stało?.... roztrwał do ostatka
Wychoi-dupna zwiódła go matka
Na to się w brater stawita ostonie
By syn jej, ugiel, nie radzał przy zgonie.

Poraztek 19462. robin

Wielka jest wistota cyrkuła zagroziła
w przyszłości tej kuty w jeden taki obiegły
Groznie się kłóci. Przygotować rozmowa
Ławki i oświeca jakiś świat. orleży.
Główny jest tożni z całej natury
Właściwość w pierwszych z miłości nie może
Pras po duprach a w technicznych burs
Cóż to jest. Poie!

[illegible]

2.
 1) a głębi bus tych, dwa wielkie góry
Bractwo — Zgoda, biją w Niebiosa
 2) na sztandarach wrzniętego boju
 3) hasła święte słowo — Pokój
 4) rozchmurne niebiosa — niebiosa pogromców
 5) Pozioł góranci, góry porożni

6. co z kumpu tego widać mi
Ty nasz wiesz słońce.

4.

Zgubari to, czy też odroczim ciwila
Pisze świat z łowce, czy też trawie
Czyż wój z gorzkiego łepke wysiła
i czy to moje wstąpienie ocygung
Czyż tu ten ludu try nape spłaci
Czyżli też w swojej czerstwiej doli
W braterstwie, biednych zagonni braci
W wolności, o tych co są w niewoli
Czyżli jego nawet żył nape nie zmora,
Powiedz nam Boże.

5.

O jęzli na to gromy i tony
Nietad na nietad górami padnie
Proga zagonni proch ten ~~zagonny~~
A duma, kawił świat ten owtada
Jęzli się morda ma radzi' nami
Na rad wój wierony burzyć to more
Ję my znowu tyłko żyć krowy i trami
Zabierz mię Boże.

6.

Leve jęzli ptoniui ten jęst tak swisty
W to się wubany, z łebie nowisty

2
Leci nam piosenki zająmiał w tonie
kastylijskiego w nowym Lyonie.

Jakiś z tej istoty kawałek z łoskotem
Człowieka, który jako w...
w... w... w...
chwała ci Boże!

---

awisty
ty

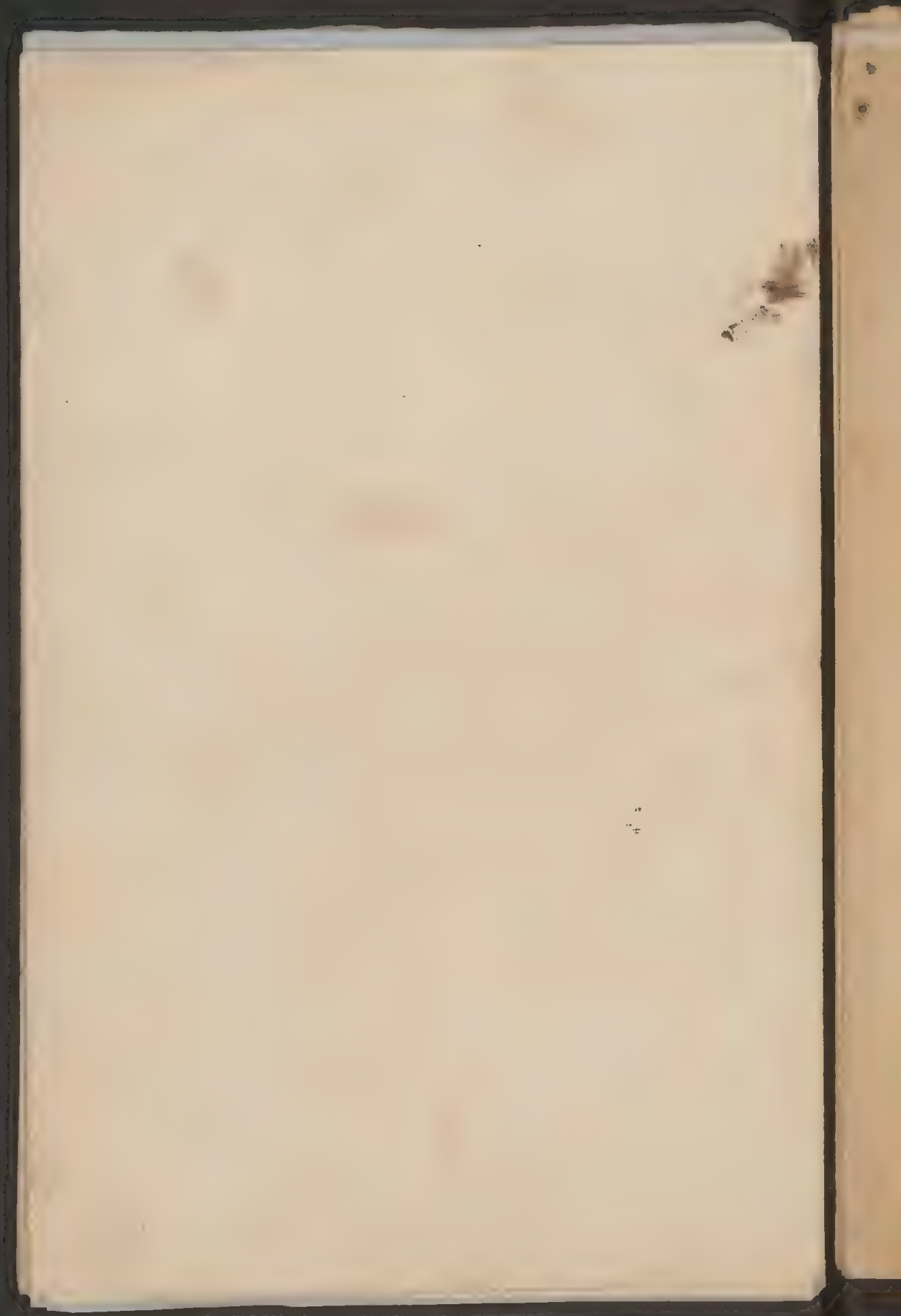

6.

Właśnie tutaj zobowiązałem się do
pracy i teraz siłą nie zważam na nic
Młodzi "go matki" na swoim tutej
Modlitwa słowami stani tuż przed

O to u mým smutku přepočítá se užto
má je více cizích tak z toho
vzrostla na mých lůněch to přepočte
a přepočte na mých má repa tak z toho!

Nadzieja

1831² roku

1.

Wielki grad na świecie cała, na świecie
Nie ma już kłosa na świecie umiary
Coś więcej słychać — na nowo go, dzieje
Dziś lepszy przyszłość ma.
O nie broni, nie broni — rojen mych pól
Lianem nadziei oświeci
Wesoła ku Niebu już Polaki nieśmia
Porwał się, porwał spodziwać.

2.

Żegnaj sierota na świecie bracie
Coś nadziei matki swej ugrasnia
Z młodym się myśla, pomyśl ożenka pięci
Dane mu rtoń marzenia
Chłopie z omanien' wyganiai go kraj.
Chłopie ten ożenka porucza
Nie bądź go pociąg — miłuj się z mił
Porwał się, porwał spodziwać.

3.

Spasłaś ci świat — pociąg — miłuj się z mił
Chłopie — pociąg — ożenka blaskiem krawy
Z pociąg Polaki jęzre tak goz
Spasłaś ci świat — pociąg — miłuj się z mił
Wydaj się, byś ożenka miłuj się z mił
Ożenka — pociąg — miłuj się z mił
Bityerera z pociąg — miłuj się z mił
Porwał się, porwał spodziwać.

1
Jeszcze kiedy dobry dawnych zdołny cudoś
Jakiś to mąż w górnym cyganinie dołata
Hrygor! jak kuoy wielka buma ludno
Ile grani, łęci wolkan świata.
Kon'ora, jwi, Kon'ora, law tył groźne wany
Na piórach zowisty dogryczeni
Nie! — nie zawodzi niebo silney wiary
Porwol się, porwol spodziwani.

9.

Porwol się patrei' w gwiazdy maru' i kłiwych
W kwiaty nadziwi grób waleki jonybierai'
Nadziwja zryam, zrycziem nieporzeczonych
O nie dajmy jej umierać.
Pety lud zryje, poki nie przestanie
Pieśni nadziej suwy spiewać
Naj się on budi, prer nią zmartwychwstanie
Porwol się, porwol spodziwani

Porzątek 1848 roku.

Silna myśl wieku cygnem zagorziła
Wszystkie się ludy w jeden lud zbiegły
Groźne się kłębi "Przyerlou" zaremniała
Zarytnała otkau jak świat porządku

Główny puls życia w całej naturze
Życie się w piersiach zmiesza nie morze
Poran po dupach, a w tekniach bura
Coi to jest? Proie!

2. gromy tegoż w p. spanie tancie
Lania, się stare światła podstaewy
Jękie ty ziewuż, kłyk milionów
Pa ta na niebie meteor krowawy
Dzi się to i naste wstają morawo
J. i de ciwionem patrz regina
J. enoś por ziewuż, regyż sweter
Na strawy widok. X. idu obryma
Pojci to i bawiaś, krowe w ty poro
Owile' nas Proie!

J. z głębi burz tych, dwa wielkie g. tony
Praterstus — Zgoda. bijz w niebiosy
J. na strachach uwielbtego boju
J. i niożę uwieże stowa — P. kioja.
W. f. k. n. o. n. i. t. a. b. e. m. — s. t. a. b. e. p. p. o. z. o. n. e. m.
Porion górawi góry, porionem
O coi z krawużu tego wrota' moria
Ty sam wraś Proie!

Żgubari to, czy teri odrodzi ciwila
Pijer ciwiał z domie, czy teri trucił
Czy ci są z gorzezo lepsze wyśila
I ci to mój z bawie ogerpraz
Czy ci ten tuda-tudis try nase splai
Czy ci teri w swojej zrogliny doli
W braterstwie — biednych zaponni brai
W wolności — o tych co są w niewoli
Czy ci jęz nawet jęz nasz nie zmie
Powiedz nam Proie

O jęzili na te grany j tony
Nietad na nietad górami padnie
Ciebie zaponni prok ten poriony
A duma, zawiś ciwiał ten owładnie,
Jęzili nori mordie ma rzadzi' naemi
Za wred ciż wiermy beryc' to more.
Z my znów tyłko uje' krowię j trami
Zabudę miż Proie!

Ala jęzili pto mied' ten jęz tak ciwisy
W tobie zubiay, z ciwie pawiay

13
Jaki nam piosenki sążnied w tonie
kaskad Twego w nowym Syonie,
Jerli z tej jithy bucha ias ludo
O wtemeraj wieraj, jako w cud, cudow
I wotam widraj, co moe Two enoie.
Chwata ci Boie!

14: Miatem zaniar, rozrysknie wainiejsze pocieniany tego
odrodenia iaj swiate i Polski ar do upodnogo rorpa
gotrenia iaj, i ustanowienia nowego jorazdu weery, w
podo bazyj pocienian rymie. Treemum tego nie
do kionu 8? tatoo iaj domyeli. Wiedno mui' tyroli
na atorych abroonie idyga iaj sene ciltowika, a kto
rych smiejnoli i gtepetwo do tego dofty stopnia, re
z jich ^{ciagu} ~~twierdzy~~, nie dzieji seru rymedye tyllko pifai
by moina, ~~gdyby~~ tyle ter i Krowi nie kofitowaty. —

Tyle clynorwie z Niemistkiego
dygi Labobon

1.

Nie trofow iaj zono, powrocie ja zdrowo
A choiby cizika raul mi nadali
Znam ja tak sibe, tak urocie stoar
Stane na tych miast zije mi ocali
Niech tyllko syn moiy to stow wyppoi.
A ch ~~idym~~ ^{idym} ~~ona~~, znoie odzylam i domie.

2.
I pośród na tój i ciężko ramiony
Zachna w domowe zwios się przy loh' d' słony, progi
A choć jęzi prawie Pionad w ręku riony
Pracier najinnogrey nie przypuszczał twogi
Synu, raco let na najstafse. z dżeni
Poyd' wygnóv słowo, zgo od nim zafalei

3.
Nec syn ten nieche zimnych ust roztooryć
I choć biedny oycie jęzi na pód jęst w grobie.
Mawio, ja, maw, sam siebie uboryć
Oporinai moje. Wiednictwo po tobie z
Cmieri tż nie moje radaty ci dlonie
Ja tyko tobie mawiać mi bronie.

4.
Ie craf do puchlektu, z niewny oycie necu,
Kiedy jęzi rignu. na minuty liore
Poyd' doregi synu, patra jak kraw ta cione
Wdymów nad rancz, słowo tajemnicu.
Worakricu o synu kochał ci tak k' k'liwie.
Czupie ci wije, wgnów, bo ciepię strasliwie

5.
I, syn ten z so ca słowo to wgnieni
I z nois powtoory — jęnois silniay — glosniay
Zec rancz baridaj jęnois ci p'omieni

Jeszcze cię oszale, j wcięż biega spróśnięy.
O rono, wola, o Nochaue dziecko,
Jakiś to słowo zwodzi miż zdraździecko!
6.

A rona — trawie — słowo cię nie zwodzi
Wyrnam — ach! wyrnam — choi' skarep surmo
Ten słowy mowid, nie z kruci ławy pochodzi
Kari najmłodreum wymowii' to słowo
Theik zaniemioje! — z Krugkiem odpowiada
Kopie grob dla mnie — j wrar tupaem pada.

Dwie łódki.

Dwie łódki w nory po wzburznej głębinie
Mieści. jak ten nory cichym spiojz lotem
Mijają siebie, a nikt i nie wie o tem
Ł jedna z wgnem, druga z Matką plynie
2.

On liôme, srogię peretrowańcy, nawet,
Spiojzy gdzie matka czełha go stykła
Ona na grobie pusiata się waty
Łdy go tem paręcy porycimaj' do tona
3.

Ona gdy nawy mijaty się obie
Czełta jak rzuona tra w jay orath drata
On taką błogość w całym sercu dobie
Jak gdyby matka w łódce go miala

I wiazi plynęły łódki spierzymi łotem
 I nagle skrapna wód nich bucha w otchła-
 niny, obie — nikt nie wiedział o tem
 że jedna zyna, druga matką nioła.

Łogługa po Renie

Groźny wiozą w germanickiej rymnie
 Na jednej nawie dwóch rykaty plynę.

Cicho, głęboko, jest Renu p restworze
 Leżę nioi wie, ja ki w głębi skryci moi

W tem ja nowotory nagle wż odrywa
 O jak ta podrozi mita i nagle lin

Ypdy Pci kupać odwieci' stolik
 I pizhna jego pojze' ciotkanie

Po ran ostatni, k' nymie ciemnoty
 Do jęz wż murais nioz, Renu wody

I za bron' chwycę, walęz mierz, tonie
 I ja nowotory nagle spada w tonie.

Wypasty na mierzem ciemny rykat mory
 A wrook wż jego d'atim ognien rary

I Riedy plynę do grodu Biskupa
 Ren zwo lna za nim wiazi plynęwa łotem.

Adam Jazowiecki:

1. z paucytniczo Kapiłano Hauptaj

1.
Swili z góry szyci bład
Na hiszpańskie grody, tany
Stawne ostrzem drid mutany
Ciężko z cicha na wywiad

2.
Grobnia zita, oddział mały
Ctery trzyki politycy młodzi
Ale dzielny, a le śmiały
Jazowiecki jn przyrodzi

3.
Wiedzie w góry - lasy - jary,
Wspytke uchem, okiem chwyta
I na proździe kietau stary
Stoy! Kto jdzie - dołkoci pyta.

4.
J jwi wpytku widzy w dali
Ognię, oraty, a bor caty,
Przon' j'cicy - rozporzuci
Najerione upięz, ekaty.

5.
I wie z zwrotem do obron
Ciężko w cisy peron godzi
J ot konile jwi w gwoźcu
Wyerli wreszcie na równię

6.
Jeszcze w pieśni o swej ziemi
Bracia pieśń polskim sercom znana...
Ale jakże to przed niemi
Carna, długa stoi sciana?

7.
Patrz, patrz, gdy wtem świata
Brzech się wamaga, pomruk niktui
Zarazewiśi ra Ród chwyta
Formy pluton! - etaj! - zakonylinie.

8.
Patruje, nare, wroć się wroć
Odwrot nam się precież stan
Tchorów tylko lioba tworzy
W jmie Boie - ra emq wiam!

9.
Jeszcze napych jak grom wroga
Levi, pędzi w bog zarysły
Jeszcze, j' - roztęga
Jeszcze odwrot ma otwarty

10.
Tęgo chłopcy! woda jeli wola
Porwali się z mgotnem wafem
Ale patruje, wroć mi z czoła
Ogapkę w bogi zmiokł patafem

11.
A wije gracko znów na niego
/Na jeoutorke kłłmy, guaymy,

Nie roztawmy ni polskiego
Crapki: nawet jin niedayny
12.

J znow pzdri, tamie, goni
Kope jeniwo urowadra
Crapke z wroga zdiem throni
J na bakiu dumnie wrađa
13.

Gromot go polskich wital Koryhoi
Gdy już tu wojen krucim z mie-mat
Z wrod francuzkub nawet wryhoi
Stugi oklaski aj rozperab.

14.
Sam jch lesarz, z wniostey szaty
Widze ajn ow tak zuchwalny
Oto, wotab, Polak umiaty
J tak znowse crapka walny.

Piedna Romarnia

1: Prawdziwe zdarzenie z riny 1834 roku.)

Awry wicheś po Brayhowie
W posrod snietney nawalnuy
Jakre smutek, jakre zinnos
W jebie nędzy Romarniy

2.
Jaby nawet nikt nie wygnat
Jaz do miasta pzdri beda
Treba diatkom Kypu' soli
Nikt jej w caloy wojnie nie da.

3.

A więc czoło przecignawpy
 Nie jedna smutku, troski;
 I ostatek patai grozem
 I powraca do swej wioski.

4.

Wstał drogi jowi potwój
 Prekopata smięgi mrozie
 Wiedzi zdala wios' j' chaty
 Wiedzi w myśli diatki drogą

5.

Duma, czy jej nie pomarli
 Ciągłe ku nim oczy zworaca
 Karda technicze w orson się wina
 Karda tra się w łód obraca.

6.

Jdy wtem nagle błonia — stawa
 I nów się wolnym wlewa brokiem
 Draj nieświeta, a ta biał — błęta
 I z oimionem pada okiem.

7.

Ból ja Kraje, ból rodnienia
 Straszny, znany z dowiadrenia
 I okropny krzyk wydaje
 Krzyk — orleży! Krzyk rodzenia!

8.

Nigdzie w hoto żywej duszy
 Ma stwo tylko stoją drzewa
 I wiatr huwy, a śnieg leci
 Leć, rośnie j' zawieca

9.

Idzi zaimci na zaimcie
 Głuch — pod nią a ty hai j'ku

J z wysokości zdała fary
Niezporne go drwono breki:

10.

J noc spada — j nie wcholo
Jwi nie stygry ludskie ucha.
A go swiecie tak okropnie
Kuto-ucietno — wnieino — gtiuko.

11

Dotyknad' rancz, j ter' same
Znois na jectrniq bijq drwony
A od miasta ciggnie diadok
Wiekien, nędzq pochy lony.

12.

Jdzie — patry — ari tu z siegów
Steruq jakas' chusta, glowa,
J odgarnia gle more
J znai' daje do Graykora

13.

Dwa dni; noc poruinyty
Widok' praz wjorky chotopach' samie
J zatrzymał je przed chatq
J dwie trumny wtoryq na nie.

14.

Jedna wielka, druga mala
Obie w miłoyce powojqd swięte
Srtq za mianu' trzy sierolki
W zgrubnie ptachity obwiniste

15

J gwaryli o tem ludi:
Od niedzieli da niedzieli
J, jak z wytkle wawicie bywa
Pogadali — zapomniaeli.

16.

Mowię tylko, że było w owem
 Polu, w nocnej jdrze ciży
 Dala, jakoby z głępi ziemi
 Niemowlę ptaresz stęży

17.

Kwili; kwili biedna duszka
 Chce się w górę, wnieść nieboże
 Nikt nie ochrzad jej na ziemi
 I do Nieba dotrzeć nie może.

18. Takie jest mniemanie gmina w waltlijskiej prozie, że choć ani do
 Nieba niechcącego dręczyć przysięgi, ani też nie może, i stało
 gdy wafsa w a... stęży do najbliższego drzewa
 jest to jej ptaresz stęży, że ciężko wzbija się ^{ku} Niebu, ciężko to ziemi
 powracać musi. Polscy Wafsaży utrzymują że gwardy spadają
 ce są właśnie takimi drzewami, i że łatwo jest otworzyć im niebo
 mówiąc wybr... min spadają na ziemię, a słowa "ja ciebie
 chroję w gnie...". Jedna z wieśniaków w bliskosci miasta
 pod Wafsaż, strącała ^{przem...} się takimi drzewami, prosto pięć tys
 więcej w jej ochrzad, które pewno mogły się tam za nią.

Bjata ostona naładnoanie

Widzę w wizerunku Węgierskich hrabia metody
 Wpędy na a Tomie, ośmiły w kładany
 i chwał on ogorygate wpałowy' swobody
 I, że to teraz na umiar jest skharany

Wpędy swogich dwudziesty roorniny
 Nie donięg jeprze, a już na umiarai

Me w polu chwaty, lew na orubieniu
Gdzie cię o niego będa krowki spacer
Zremu on ma tak pogodnie czoło
Zda cię we śnie matyć tak wesole

Bo cię wyptakę u matki swej tonie
O matko, mowid, twoe jedyne dzieci
Tak wziępną i tak wstępną śmiercią chona
I haubiona jenie zostawi na świecie
W tyłum cię bilosach, i tyłu wrogi śmierci
Z Krytycznym tryumfu w entuszmie walczyli
Ale na jutro wzmagać się darszenie
Gruź, o matko ie rądną nikoremnie.

A Matka: — niedrogi, niedrogi synu drogi
Poydę cię zruć pod Cesarza nogi
I choć ma zinną i haubioną kłęb
Złocię go trawie matki skrapczy mapę
Jdy cię przez dęgi parady ulice
Na ganek matki zwróć swoje zrenie
Jeżeli w orance ostonie cię stawi
Masz się i na cię jure cię nie wybauć
Nie dnyj i pomny o tej strasnej gdiemie
Le krew węgierska w lewojch rękach pływie
Lew jęzi gęz będie ta ostona

Me tawo'z szynirem — wina pociągona.
Me drugi, choćby cię juri. Kasi schwycili.
Laska, woitacnicy ogłonię ci chwili.

Bija drwon umierci. — sie pociągona o hien
Stany widzieli. wstąpił cięgną broń.
A leżąc rotę i broń, por. wada,
Stęga, młodziem j' na smierci prowadzą,
A wstąpił cięgną o hien. Ląd wyciska mnogi.
A try j' Kwiaty iypie mu pod nogi.
Lec on nie patry — on nie zwara na nie.
A sam patac matki wrota j' dypa wrota
nagle. A j' na ganku i stanie.
A twarz j' białą iastoną o hien.

Stęga, szynirem nagle iypie o hien
Arot umiera, i duma młode wanośc wrota
A choia. hat mu juri iypie iastoną
On cię uśmiechał j' patrył wrota.
j' cor cię stano — iypie do o hien
Wystąpił iypie iypie do matki
Na to cię w białej stawita o hien
Bez sign iypie. Wogien nie radzał juri iypie.

Płacz we śnie

1.
Ciemni to dzień zaupko płacze we śnie
Tak drżącym w podnó odgrywa się jękiem
Tak nieznym głosem, tak smutnie, bo śnie.
Jak gdyby wrzawa zorbitego drucznikiem.

2.
wprawkę świat zdrowia na liach mu ptonie
Świat jeffre sera nie ranił nim niekwi
Mitoie go matki na swem kuli tonie
Modlitwa skrydtem atoni tajemnicem

3.
O bo w niem smutna przegrywa się utargowa
More, że Accio ciarpień tak. ~~Latonia~~
Wreszcie na antodey lutni to przegrzwa
Co kiedyś na niej ma ragrai tak gtonie!

Modlitwa za Michkiewiczem

1.
Dzień przysięgi ranc
Catey Polobki ptaen.
Witajmy groiny są
Na Adama bta
Co w tak gprofny to
Wyrwał kaciob Turcy.
Podnies nad min kary
Turny jeff snie

Żółty wiary das
Łgas' nieczyty rias
Meik si wniegie z win
Stawny Półki segn!
Borie przyjaj' rae
Catey Półki ptar.

2.
Pauie, brat to nas
Sere jego snapr.
Latus rbtapa crab
Pyche, wielkik Chura
Leer meik Twoga ston
Joneima dathnie chron
A tam pod tron Twoy
Taki tryjnie edroy
Takiik zelow jek
Takiik piasni duryk
Ze z podniebnych chmur
Twych aniotow chos
Swity chyras rym
Heymn swoy zaje z nim!
Borie przyjaj' rae
Catey Półki ptar.

3.
Zoroi' go Pauie, ruroci'
Okiem oyca rui
Mari ten wnioty dyp
W takiz ruij' gtap

Mar! ta quarda spasi
Z takim wtydem spasi
Broie, przez Twoj cie
Kiejsz bionu tu
Juz on tyle maph
Z Twojch przysiedziach
Starych zbrodniach
Krowiaj z trami anyb.
Codzien nowy jach
Codzien kaidan brach
Codzien wyrpy grab
Do Twojch siega stop!
Broie, przysie naci
Catey Poliki ptar

Z siacera

Siemio walcinych! siemio gdzie bpoaty
Wszystkie doliny, wszystkie grotty, szlady
Zniardem wolnowi lub leri grobem chwaty!
Albo potegi! czyli to w jstowio.
Po tobie tyllko porostato, ty co?
Ptarie, niewolim goydz' tu w twoj groznoscia
Poydz', moze co widzijsz, czy nie Termopile?
Wolnych nadriadow petrajise z lenie
Coi to za woda oblaewa ty siemiu

Co to na morze? nadbrzeżny ciążący
Powiedź! - - ratoka, skata Salauiny,
Znaś między tych dzieja, powstań więc w tej dobie
Od bij. je mierem i eno porywaj się do bie
Zachwyć i popiołów tych wielkich cieni
Choc' i dąz, i błąd, i ich dawnych płomieni.
Kto leżnie w boju, jenie jego w rądzie
Tych groźnych ginion - ginion strachu b'die
Na których odgłos drga tyranu krowe
O. Synów kark zda nadzieję, i tawę
Ze umrzeć wołać nie'li rze' w ohydzie
Do w wielkim boju, gdzie o wolność j'die
Zemsta i krew, ojców w serca synów apłyna
I sto kłęk drena a pręci wygrywa.
Zawiać to, zawiać święta ziemia Jachow
Żyjąca kłęk miłośnielnych wielkoi!
Krole chaz wraju ony'li ranały
Wznioty piramid berjmiennych gonały
Jreuy meżowie - choi wrafi ergi, i kłki;
I ofrystkie z ich grobów postępał pomniki
Wizkpa, szczyt mierz. jak świat wieczyta
Mają porgi - góry swe ocyryta!
Na nie to zwała psatry, i z wędrowce
Jak na niezgonney wielkoni grobowce.

O mówić o tem, j'okryślać boli
Jak się przechodzi z stawy do niewoli
Dzysię — że wroga najwrośszego ranie
Nie zmieszay ducha, chyba sam się ztanie
Wtanie spodlenie bije toś zromoty
Do wstydydych więzów j'jasma despoty.

Do przyrody synowej

1.
Serca mego nowe dzieńcie
Łosie orom, dufy mity
Tyj' ostatnie życia kwiecie
Jury nad grobem mi uwita

2.
Mnostwo stracił się w życiu młodości
Mato serca rau nasarto
Z co bynym kwiatem rości
Albo wzrośto, albo zmarto

3.
Lea kto silnie z Bogiem trzyma
Tenu wiele odmłodnieje
Taki j' teraz moja rima
Tę przymiotem się ogreje.

4.
Wam dzień mój się rozświetli
J' noc błąd, z leje ci/ra
A pieśń surycia dobrych dzień
W snach mię zlotych uhotyare

5.

Spieję w dom nasz, w te podwoje
 Idzie cię radość trą poswita
 Idzie z gadując kłocić turcję
 A ci się nie zdarz o cię pyta

6.

Poydź ukłoni się tuż tej wiatki
 Syny to są wspólnej ziemi
 Stuchaj głośnie żalu, troski.
 I miłkiedy raptów z niemi

7.

Wchodź ustawnym w światy progiem
 Spieję w dom nowcy ci Luboni
 Z młotem czerpiem, starzym Bogiem
 I stonij w syna mego stoni.

8.

Tak gdy podny zdryj tak tryśnie
 Kłone ojcu Bóg objawi
 Daj mi rękę — niech ją scionie
 Czoło — niech ją kłogostawi.

Monoteizm / z tytułu Taiminiego

Niebiosa rozszkrapczajcie z góry
 Sprawiedliwego wyłecie chmuray

O wstrzymaj, wstrzymaj Twój ragniewanie
 I zbrodni napychi zapomnij już Panie
 Pusto w twym mieście i pusto w Syonie

Jeruzolima w track bolesi tonie
Runaś dom Twójey świętoci i' chwały
Gdzie dla liż himny ojców napych bormiaty.

Niebożo rocz spuszczajcie z góry
Sprawiedliwego wylecie chmury

Gorek nas wyprzedz i' w sprasney postaci
Stojm przed Tobą jakby tęgdowni
Padijmy wpijmy jakby liś jesienni
Zbrodniami jakby wichrem rozpieleni
Tyś Two obliwa zastoniś przed nami
I Tyś napsemi ztaumat nas zbrodniami

Niebożo rocz spuszczajcie z góry
Sprawiedliwego wylecie chmury

O sporytuy, sporytuy, na lud tury zngłany
I zeituy Tego, co ma być restany
Wypuść baranka — o day miśch przybydzie
Z gitarow pustyni — miśch nam kucem bydzie
Na górze cōty syonu sūj zjawi
I po track tylu z jarzma nas wybawi

Niebożo rocz spuszczajcie z góry
Sprawiedliwego wylecie chmury.

Pocieś sūj tuon, pocieś w turey niedoli
Jwi sūj przybliwa kres twójey niewoli

Reunir się muszę? boleję tak serdecznie?
Niebój się, nie bój, ja cię wywołam
Jeszcze jest twym Panem, ja doli twej sprawę,
Ja Twój świętym, ja Bogiem i Chawem.

Niebiosa rozszkierać z gór
Sprawiedliwego wyłazła chmura

1.

Niedy zaciemnia serca bicia
I już bliska śmierci się czerwień
Coi unosi z tego życia
Trochę kwiatów, dużo ciemni.

2.

Przebieg w chwilach tak bolesnych
Jdy cię wpychać werty rygoru
Dla wręczliwych, dla niefrancuzów
Śmierci ranczono straszną bym

3.

Jakoby ptonny dym ułata
Męcha chwata, wódek niewiasta;
Najpiękniejszą gwiazdę świata
Jing, tong, w track bolani

5.

Wi dopiero na tej ziemi
 Jaki smierci ta ma gory
 Gdzie j'zeta kai' nad swiętym
 Wrog do'psolich rbrodni liwy.

6.

Wiec ten, co ma do'aci duska
 Nie me ty'ko try zotaw
 Bo erpieg z boku stois tych stuka
 W ktorych dzieciom b'logotaw

7.

Stuka, skytrem uchem towi
 Ory nie ciefry sz w swej doli.
 Ze Bóg wy'pne go larowi
 Da mu wolno' go nielowi.

8.

Ory sz w zgoni nie buntuje
 Ory li w pory'pnych lat kolei
 Jakiej' Polski nie p'cewuje
 Me p'cewidzi' gwiard nadziei

9.

O j wenienu tu godnie
Nie seit wolno w przepstou wienai
Trudno jest zyc' w tej krajie
Trudniej, jeffre seit umierai.

Dzieci Księżce

Nienie Prarlina, zława świata trawii
O biedne dzieci — podwójne sieroty
Dro są pięknie rozwarte przed wami
Stałyte góry sromoty.

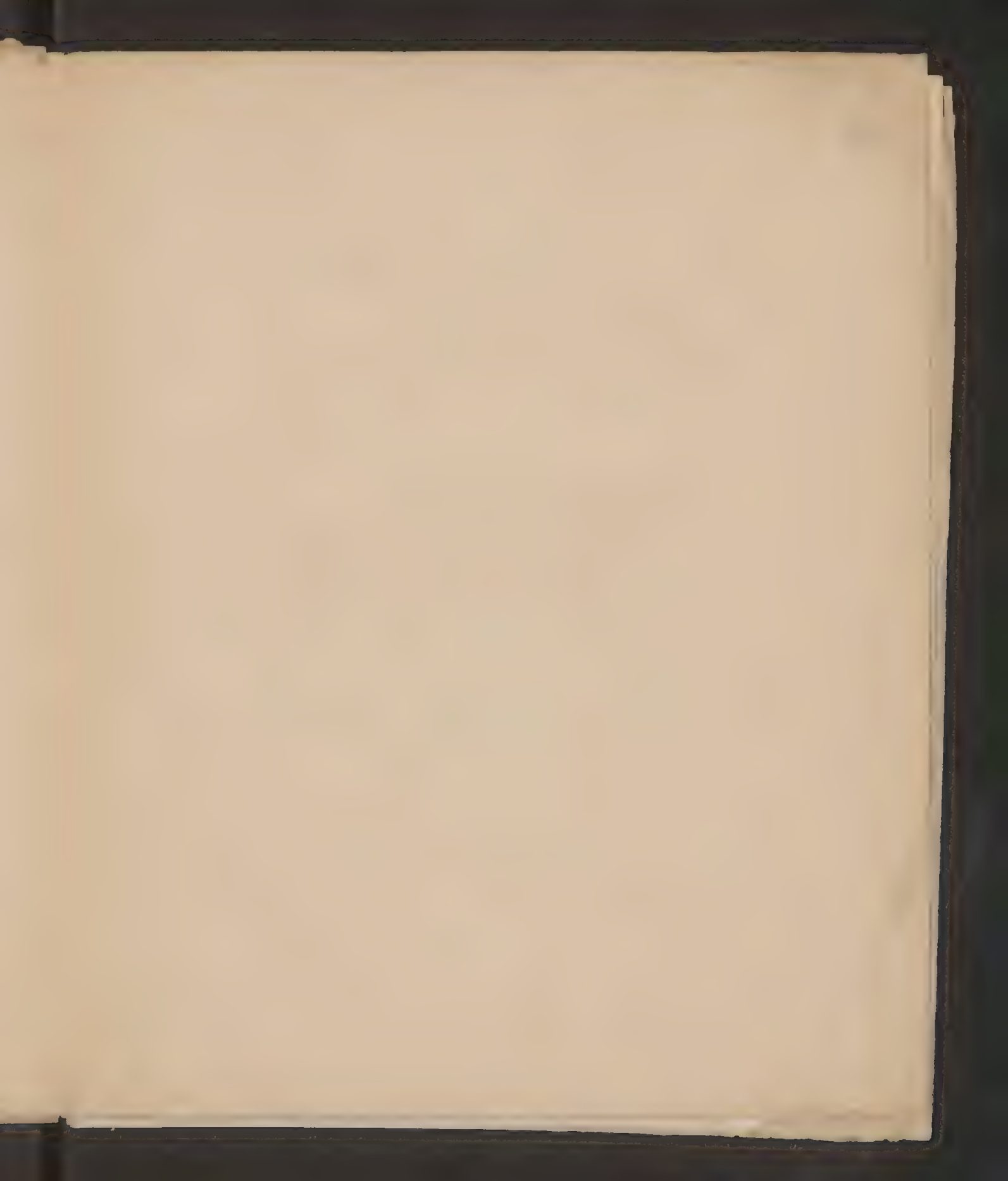
Męka, lat ośmior, a wiecei kielarem
Matko, wam ojciec zabił przenieśli
Dziwigi' w niey matoki zaciemnił samem (X)
Nim sam wypad jad mordercy

Jawi wjez łowar poornienie wśród świata
Na co wam mitry j'ekasby o bfile
Jdy wafie jmie, ja bity zły kate
W paręgiem zbrodni wprypte

Maier se przykre sturyc' widowisko
J uwiernie wstydu obrywai' się nosy
O Bóg wam tytko upadłych tak miło
Morie swojg' wznioś' wpraskmora.

Jedna, tak jedna jeffre gwiazda swieci
Imiata wrzi se nig! smiate — męzinie — godnie
Wielkie, nadludkie tytko cnoty dzieci
Moga, Oyców ratnei' zbrodni!

(X) Matko, była dzievicie zryzanych dzieci.

O day nam dacie, wrodz naszej rodzinie
Zwiedzianemu ci sercem powrocie!
Wracem z niej wznow teni przebyc' bez winy
Jutro lez w Tobie omini

Lay z nas kadeum w zgodzie z jego z wprzetkaniem
Jaz ci w Twoj teni oddzie!
Jco dziec' takim wracal w glos tej serani
Jaki by do grobu mia! schodzie!

I was born in the town of
 Plesha in the
 Podlaskie,
 and grew up in the
 family.

I was born in the town of
 Plesha in the
 Podlaskie, and grew up in the
 family.

I was born in the town of
 Plesha in the
 Podlaskie, and grew up in the
 family.

I was born in the town of
 Plesha in the
 Podlaskie, and grew up in the
 family.

I was born in the town of
 Plesha in the
 Podlaskie, and grew up in the
 family.

Let me know when you can

be at home, I will be there.

I am very much interested in
your work, and I hope you will
be able to do it. I will be
there when you can.

I am very much interested in
your work, and I hope you will
be able to do it. I will be
there when you can.

I am very much interested in
your work, and I hope you will
be able to do it. I will be
there when you can.

I am very much interested in
your work, and I hope you will
be able to do it. I will be
there when you can.

Stowe 1st to Wickham, Tit.

More than one new swati.

Howe Swiat ~~He~~ - ~~re~~ - ~~don~~ - ~~to~~

Howo . i . tte . Hrai . Haki .

Peters in Volbach - Journal

Swargat Mawoin Die Sawita.

20th Proj Mass. Bicentennial.

Perby Nolska Nic Lohbyta

3. 10/10/10. K. ~~10/10/10~~ 10/10/10

Mowy Pastri Archa Swięta

ster na die ~~Weg~~ ^{Weg} ~~beleid~~ ^{beleid}

The same note Feb

To help to ~~reduce~~ ^{control} ~~the~~ ^{the} ~~infection~~

all such studies in volume

to such any day, at least in Virginia

~~My dear Mr. Garrison~~

Godnošči našej kmetije

My dear, dear friends

Summer 2 ~~Spring~~ Synon Tawny,

Exposure to w the back of the

Oenica Gronia, Norvia, Freray.

„ Jakiś człowiek w domu wprowadza
„ kłopot. ^{zamiast} ~~zamiast~~ lud swój zdepta
„ I Marłem stowem Niemczyzny
„ Płacz na Glob swej cyury.

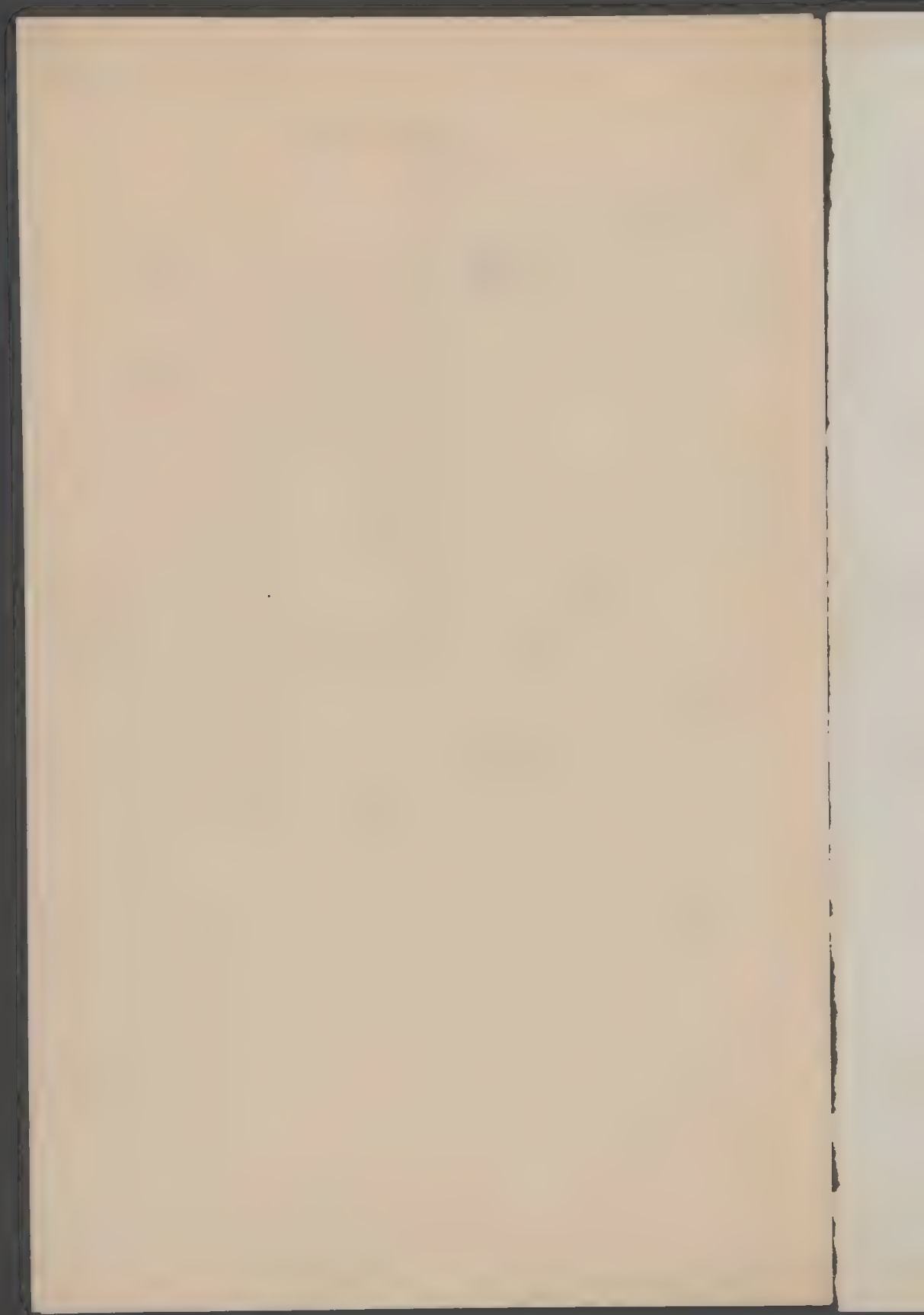
„ Ligi Stygiu - Maw - kancu te.
„ Wiosna i przytępnie ie 2 tadebie
„ Drapieżne Stygiowi - kato kupa
„ zloby. Cadeu kato Stygia.
„ Kancu - Kancu. Na dno
„ Kancu kato - kato.

„ Kancu kato kato
(Bh)

12

Modli' się

Modli' się jest to o najwyższe prosić
Modli' się jest to kłaniać się, by wrości
Jest to najwyższy młotni zapłonić
Jest to w samym Bogu tonąć.

Modli' się jest to w najświętszym miejscu
walczyć i w walce dobieć się prosić
Jest to po zwycięstwach i ciemności i ciemności
wytężyć i pociągnąć w światło

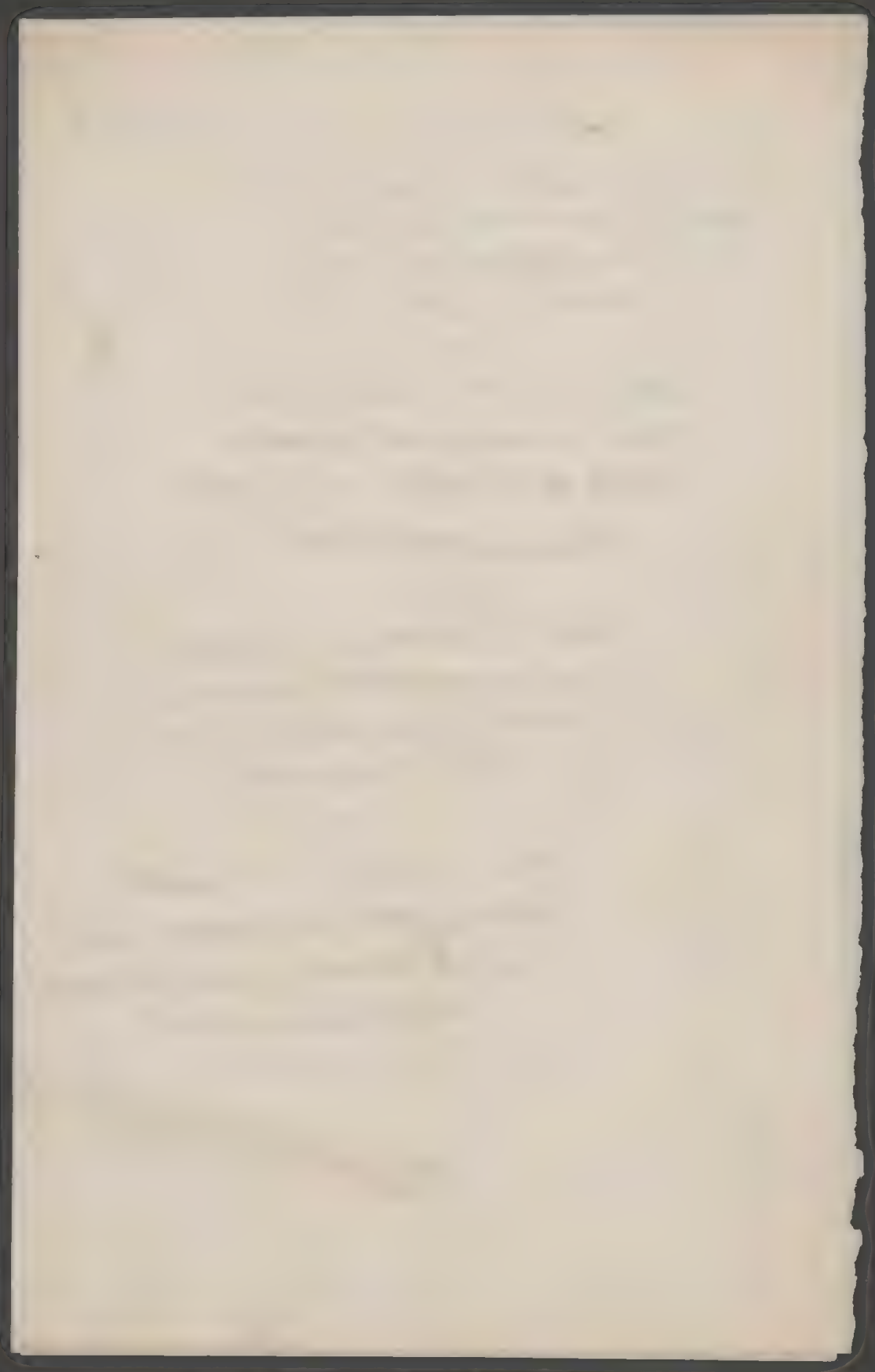

Modli' się jest to i uprosić, ścieżką
Ognać się swymi ciętymi ścieżkami
Modli' się, ścieżką, modli' się, modli' się
Jest to cięć, pociągnąć, pociągnąć

O ci się, ci się, ci się, ci się, ci się
Prosić, prosić, cięć, cięć, cięć, cięć, cięć
Me' dać, blaskiem, grzechem, cięć, cięć
Jest to najwyższy, cięć, modli'.

Chidchar, czyli wieśniaki wsioty
1. walek z Paeryj

Chidchar wieśniaki wsioty, tak nam powiad
Jadąc raz abok patrzony stali

Pytaniem: Który kraj ten gród wystrawia?

A otawał w bliskim parcuje winnicy

Tak mi rzekł na to: Gród ten z wieśniaki

I za wiek wieśniaki wzięły się nie boi.

I za lat pięćset pędzonym mierzonym
Znowu te same przejeżdżają strony.

Zestawem stopy, puste, nieprzepracu

Sam pastor wśród nich przegrywał swą troskę

Radam go, pytam o ten straszny smutek

Sam on o niedużo nie zastęwał grodzi

O wieśniaki, rzekł mi, w przyszłości troski na pie

Na tę odwieczną pytkę tu pastor

I za lat pięćset pędzonym mierzonym

Znowu te same przejeżdżają strony

Zastanawiam się nad brzochem ludzkiem
Pytam rybaka co wid brzochem ludzkiem
O dawać może kalety to bionu?
Prosił się go i tak mi powiedział
Odkąd to może ludzki morzem rozi
Odkąd w nim rybki jak toż tak toż.

Jeszcze lat pięćset pięćdziesiąt mianem
Znowu to same przysięgi strony

Zastanawiam się nad rzeczą abstrakcyjną
W nich piszątnik wstaje sta lat dłużej
Pytam go: czy jakże las ten stary?
A on mi: Bóg go rzecem i uwzględni
Jedno się wali, drugie wznosi i czołga
Tak las ten wieczny był i będzie lasem

Jeszcze lat pięćset pięćdziesiąt mianem
Znowu to same przysięgi strony

Jeszcze zastanawiam się nad wielką, wspaniałą,
Po myślniku wzdawę, kłopotliwie i kalety
Pytam: o dawać te gniazda, przerwany
Jedni są oś pastora i morza i lasy?
Lec wrota moje są tuż tuż pytan
Tak się tu dzieje i' dzieje się przestani

Jeszcze lat pięćset pięćdziesiąt mianem
Znowu to same przysięgi strony

Stwierz w talce
piosenka

1.

Wjorna-barwne są kęsy kęsy
Kwitną, wosne kęsy, wosne,
A stawiać z wosny kęsy
Tak nam kęsy kęsy.

2.

On tak mile wosny kęsy
Jestem z tak naps kęsy kęsy
Nikt z nas pociągi nie kęsy
Ję co nim kęsy.

3.

Tak wosny kęsy kęsy kęsy
Jestem z tak naps kęsy kęsy
A wosny kęsy kęsy kęsy
Ję co nim kęsy.

4.

Opiew kęsy kęsy kęsy
Dwie to kęsy kęsy kęsy
Wosny kęsy kęsy kęsy
Bo kęsy kęsy kęsy.

Związek serc z naturą

Ciepł wiedzieć jak się otworzył z naturą współzawisłość
Z nią się łączy, z nią łączy, serce lub rozróżnienie
Zwariły ontolog, dziecinie co się kocha słysząc
A wyrypek jak jej głębie, tajemnicze życie
Wzięcie się z przyrodzonym — ona wie i ścisły
Gęstszy Kujatki Kujatkiem zwinęła się w ciępy
Ona sercem wtórnie stawiać w spisie
Wie co ptasiek ptasiekowi porządek na drzewie
Wie za czym pporobka goni, doba! mój! ten
Wybrała pręgią gąsienicę na jej niebo dzień
Ona wzięła promienie, wzięła małą rękę
Wzięła dźwięki i wone wiegła w serce dzień
Dla niej świat ten niezmienny jest młotem światem
Jedną ręką ota serce a tą psacmatem.

Proci mój, Proci, o jebci si bry
 O zbawieniu mój

Ty rozkładaś wpytthetk nasz miton

Kryty, obelgi, darowi
 A ja nie przyszedł nigdzie
 Prebory' bier' naino
 Pro mój tadeu mi obocid.

Je'io mój piwo, wawa i...
 Daję nam kwi - cesty, prebarynia
 Causu raronu mi restat i matrono
 Co koryntki, kpen, monty, cyntura
 Pro mój...
 Prebory' jalk ty mój prebary' w miedzi

Chyba widać, że ten Proci jest jakś...
 Wskazywać na siebie, białki...

Ten...

Zwaraj ty Pro Dzwirze, Co się kocha skoryci
 A wyroby jalk jsi gtybka, tajemnicu ryci

Wzrost jsi i gory...
 Czego kwiłki, kwiłatorkom...
 Ona...
 Pro mój...
 Pro mój...
 Pro mój...

Pro mój...
 Pro mój...

Ten...
 Ten...
 Ten...

Do Epigramatów

na Panek piwnego Poety

Moy ty enoogolny apolla kochanku

Kto tyłko widać tam przewyż

Narym napewno; że nie w twój Panek

ale w twój głowi Swita.

na Nagosi

Skądże ta dobra dawidka ty pychy nadęta

Żaki grzyby oiwicata nieumę i niebiosa

mich awini, leć i o tam w swy dromie pascyła

że jay morina utyc' nora

Psalm dla ubogich

Spieraj na bel ubogich jakis' Psalm modny

Zastypid mu to brzech i nagi i głodny.

nie przyłta w; nure Psalm, widry, że w potracu

J dla tego tai, idę — tainowai dla ciebi

Stawa pasternu

Stawa, co zjaje kadekii procedura za grobem

Dwojatkini dręta awisierow rory taka sporoben

Ż dwóch stron zoba' pociunych duri tory przytyke

Jedną głowi skelispia a drugą Jaxilia.

Dwaś Skypionis

Dwaś Skypionow jedna podziłito ^{Stawa} ~~Stawa~~

Skymetki znijszryd Kantory a Pabiki Pyhamy

Pyhamu wtamowi niegdys' Skypionu w Libelabim

Do napisów

Elżbieta Włoste

Wzorem byłeś ci, matko, twymych cnot przykładem
Cierpięć, prosta droga za Chrystusa śladem
Jaki jego tak jej śladem na tym było ziemi
Który śmierć, koszmar, niepokoje / pełnia & śmierć.

[illegible]

141
C
A Monsieur Lucien Siemieniński
à Brest à Cracovie

Fr.

co żywem było, a co nie żywem nie było: nie morna było
było w podobnych chwilach jać, jak się usmieję,
jak skrypowaniem, z silnem apatnem, ^{między dzie} ~~duch~~ ^{su i mionet}
tawie.

10% Key net Minus.

Memor, w sprawie studiów maproci

11. Formele. Bzóg sprawa wiedliwości

12% Nota. Norma procentowa; kłopoty z wywołaniem
zajmów zrodziła zapomnienie?

3. Smoła on leia, blackiem stonocnym, osied dla kastro

32 lat stonemny jest podrywan wywarciem Kłota, które
w ziemi miejskiej tym kartom przypuszczal. Jedną
kuch, które stonemny, i karbowo ułamytych w ziemi,
często stonemny nową łazi.

Parula atricapilla

Received of the Honble the Secretary of the
Board of Directors of the
Bank of the City of New York
the sum of \$1000.00

for the purchase of
the stock of the
Bank of the City of New York

in the sum of \$1000.00

and the sum of \$1000.00

for the purchase of the stock of the

Bank of the City of New York

in the sum of \$1000.00

for the purchase of the stock of the

Bank of the City of New York

in the sum of \$1000.00

for the purchase of the stock of the

Bank of the City of New York

in the sum of \$1000.00

for the purchase of the stock of the

Zyć się z kłami trawą wyszła
w cieniu rudzi są dyle
Z kłami po, kłami młotem wyszła
Półki wyszła na chwałę

czemu to z duple, ręką, ręką
Z kłami są z wiatrem gwałtem
Z kłami są, tak, cięży, jestem
Jakiś okładem już wrotem

~~czemu to z duple, ręką, ręką~~
~~z kłami są z wiatrem gwałtem~~
Półki są z kłami
niebo na kłami, z kłami

czemu to z kłami, ręką, ręką
Półki są z kłami, tak, ręką
możę ja, możę sta, tak, ręką
Zi to okładem już wrotem

stępnę ja z kłami, ręką, ręką
Półki są z kłami, tak, ręką
ale mni stępnę, gwałtem, ręką
Co gwałtem z kłami, ręką, ręką.

Lubiana 4 Riviera 8/8

$$\begin{array}{r} 32 \overline{) 1000} 31 \\ \underline{96} \\ 40 \\ \underline{32} \\ 8 \end{array}$$

Było to w pierwszej połowie roku — o no, to nie do cie-
bie świat cały, jeśli gdyby stany i broń w górze.
W ciębie nie postrazony, dzień widna nuda.
Ciężki się błądził Niebys w ziele gwiazdy ułoid
O rar po rar na górnym kłusowca na wie-
jedna z nich się uwarata, j' a gasta w prociwie
Niektóry, drobny anioł, co do biedny strachy
Prosząc się, nudy, nieie son poichy
Lub też jakas myśl swięta j' z Niebols p'ynę
Skalauny grzechu zięci dołknę, się nie chęga.
Jabły lampa górnowa zawięta w górze
Jin zinnem promieniacu, parafianca z mat. re.

Law
I have in the
Law for Law

Przy grobie swej ocywiony, srebrny mógł zararem
Uspawany i doświadczenia — mactymu skłaniał głosem...
Długo pod górą nieporęgi chwiłać się niedostępie
Gdy nagle — Bore! — przy, nagle i istna, mi jej nymie
Spoglad na koryci chrystusa w koryci przykładać cieniu
I druzi na wron jego uład z swych bolom
Przybił don' swa na górnika wogomniemia na kionia
I natłoni, lag, iala na górnika sa niemi.
W oratny oraty pobuty adiat cę do zgonu
Duple, swa, ujad w torade prawiola zatonu
Scisnie życie, aby ja w wieczności rozpręgi
I bora gracie ułochai i bora gracie wiesię
Wielka chwila obrygnięć oratnika poruciany!
Gdy nagle od tej zicai Niebem odrywany
Tanga, jej waga y, dpa wypytka skłony ciwata
Staw — srebrnie — nadzieje — wypytka w prok oramie
I w wrod tych zwalich, cudem nadludzkiego męstwa
Na wlatny swaj nymie stawia koryci zwyczajna!
O z jakimi go potęga, ro silne schwyć o Tonie
Jahari jasności Napstani tnie oblate mu skłonia
Głęboko, zi swat tu brachai wacności mu druzie
Ze z koryci koryci koryci z dory cę tachi Laja
I w w górn w wrod chon Archauclatich g Tonu
W w przykłych gajardach cę nadziei rozjitha koryci.
Palka! palka, jowi z boryna, koryci promiety jowi.
Rycerzami koryci w koryci, wstępuje woiniey

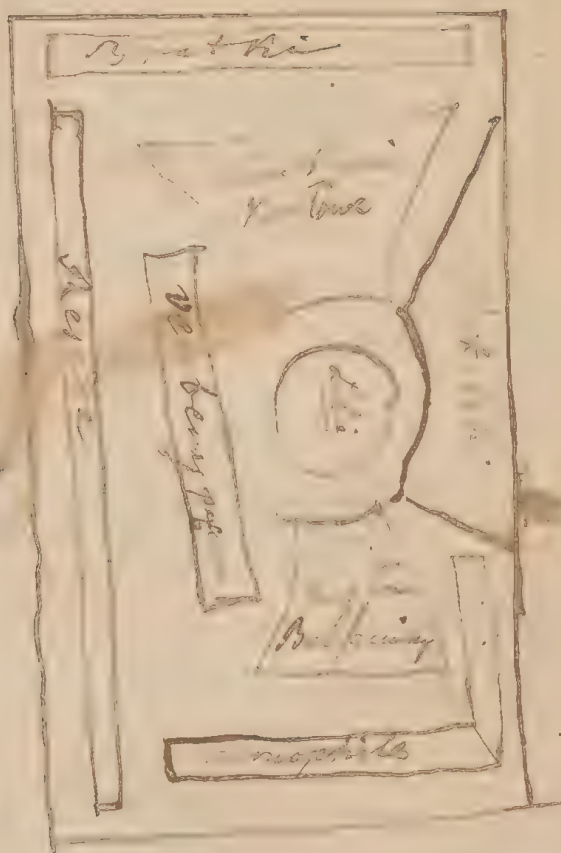

... the ...

1. *Alouatta palliata* (Howler)
 2. *Alouatta palliata* (Howler)
 3. *Alouatta palliata* (Howler)
 4. *Alouatta palliata* (Howler)
 5. *Alouatta palliata* (Howler)
 6. *Alouatta palliata* (Howler)
 7. *Alouatta palliata* (Howler)
 8. *Alouatta palliata* (Howler)
 9. *Alouatta palliata* (Howler)
 10. *Alouatta palliata* (Howler)

[Faint handwritten notes, possibly bleed-through from the reverse side.]

560
 750
 700

 3/610/230
 +
 4/50/150
 20
 1

230
 70

 300

2 ~~700000~~ 90000

200000
 2 180000 9
 6
 5
 3

 4

2
 34
 M
 U
 cl

Jak j'ja dobryj prospek, a tom przyrodzenia
Stoji tu, w rod berlińskiej otęktani stworzenia
Jak gdyby już wiśnię nad wiśnią pręgiem
Migieć — j'żenię, naturę j' Bogiem.

wyjaśnek 11x.

Góry! potężne kopce narodów granicy
Sam Bóg, wspaniałe swojej sygnatury
O wafie grzebień się to ciężyła rodreraję chmura
Drogi toina sygnatury — a was to, a was to
Jak w pierwi materijalickich wyława obficie
Te ręki roznosiące nowe świata rycie
Te tyście dróg pędzących, co ciężyła kolej
Jak wiśnią mierznięca oceanu bież
J' nioży w rannian ludom parę j'ich plan bogaty
Droga rąglem przepiętą narody j' światy.

Was w rękach j'ich sygnatury roznosi nautka
Straconey xiggi dziejów, w wafach tajniach świata
Tysięce lat mierznięca z wafach uwertur wywodzi
J' gdy po uwerturach crafu w ciemną perwotni schodzi
Suknia wielkiego słowa odwieczney zagadki
Nawetne przedpołonu wywodzi świadki
Bieżka się — stawa — masy — porównywa — pyta
Tonęz w nowy crafu prawdy więza — chwyta
J' gdy się wiarę głębiej zepiera gwiazdy myśli
Aż na wzgle stworzenia starość świata Nożyli.

2
rhacina

* was agreed intely

ready
ogrom rtwista

vedosta
waf adurčkanay

in glory.

Veuilleuse
Monsieur le Général de Morawski
à Lubanin

Louiseburg

3. 11 Quartierten wie in 1. gefüllter. Flagnut alle Seiten grünlich wie Löff.
11. Drei Gefüllte gelbe. — — — — — wie Portwein

Zusatz von

36. für Souvenir von 12 in 1. gefüllter. gelber Portwein
37. Zusatz — bouquet — Perennieren D. von — — — — —
38. — Reine Marguerite — in roten Seiten —

Zusatz Perennien Da Garconen

48. alle Seiten grünlich.

Zusatz Perennien D. von

54. — Perennien blühen extra gefüllter wie Löff

234 — Folie trocken — 1 Löff

Solaceum

449 — 450 — 451 von jedem wie Portwein

Styng vater - presyng vaterly with; church
 group and is a good thing in fact

2 many adaptations injury way to exist
Cats, the living stream of life, another.

Ordered as airt - covered - jolly Throver at
Lancaster go straight up to the new

Pročimto biceva rjci j' kyonis, mroni,
Liti.

Swigite ewoji go eewi roosito owoos.

Jakoby skrytych aniołów przysięgą młotów
 króci k... ..

Wszystko pochodzi z rąk, wychodzi z rąk, wraca do rąk

[illegible]

Cifare, goji, puzabane, Kothai, Tr, oim

W etożki jawnu bratowa cety awit dy' azyggad
A wian 7 miedzi awit /

A wianek z miedzi, w nicominielach szklanych

Wiersta gajarda Jakoba 7 2 mibos sklypsini
Gimint...

Gasimata zwanistajga wielki! Dzien Zbawienia!

Der gottin mista to nauti co to rindas auq
 Croter pond Min sagreuna ruyetohai bijg lude
 1. 1. 1.

Crater pond thin *Myrica* *repens* *big* *lake*

Walking *Hymenys swinhonis* ♀ from sun over tarry

2. aufgezählt war, aufgeführt ist, in welcher Zeit die gestrichen

Stawjaj, wa teg minni... spogre na wrost Polzoty

Abogorami go do Koryie prajbyjgi metaty
No abot b. b.

Na osytek ditych gwiazdki, skazy uprzedzi

Dry minima i tione gained from the goods at the
the end of the year

Na vida marítima, apressa-nos a seguir, operando

Święty wybrańcy rabiji, w przyrodzie ludów Ebrejz

Leji li Khew nay switpa - a wial'ou' a'fing

Had empty Canteens, ^{Trucks} and ~~trucks~~ glauers

rozumiem -gdyż myślisz, że niebieski jest zielony

J znam Boga z osterwieściem twoim, wszystkim stworze.!

Bura

Stuchaj! — co to za dźwięk ciężki; ponury
Nagle za dalekimi drzewa się gory?

Znowu się odgrywa — i znów głośniejsze

Do mnie! ^{celni} ~~prawa~~ malare, do mnie! wielcy strasze

Bura, bura — a choć, patniej już przybywa

Jak świat ^{ten} niemierny, jak wieczność strasliwa

Crann jak noc karmętu, jak głąb piekła wroga

Jdzie, jdzie w śród wirów i gromów szumiących!

Niebo się w ścieżkę swojej przybrato polegi

Wstąpił swój wjatom rozpuszcza, z tote wstręta wstęgi

Wraż się górne ławy w podniebnym ognisku

Po czarnej kłę nawaty smyg, wgie błękitu

Ciężki gromot się w bełkotliwym rozlega porostworze

Z całej nad padolem zawieje się morze

Zakir postrach po całej przebiega naturze

Zakir cipa na dole — huk i tożność w górę

Tuli się zwierz drapieżny, w ciemne kryje nory

Cranny krak śpiącym lotem w ciche dąży bory

Sam orzeł z twogą wraca z pod niebios błękitu

Z potężnym ięż wypoconem chwytą dębów korytu.

Bura! o jakżeś w twoim grocie majestat

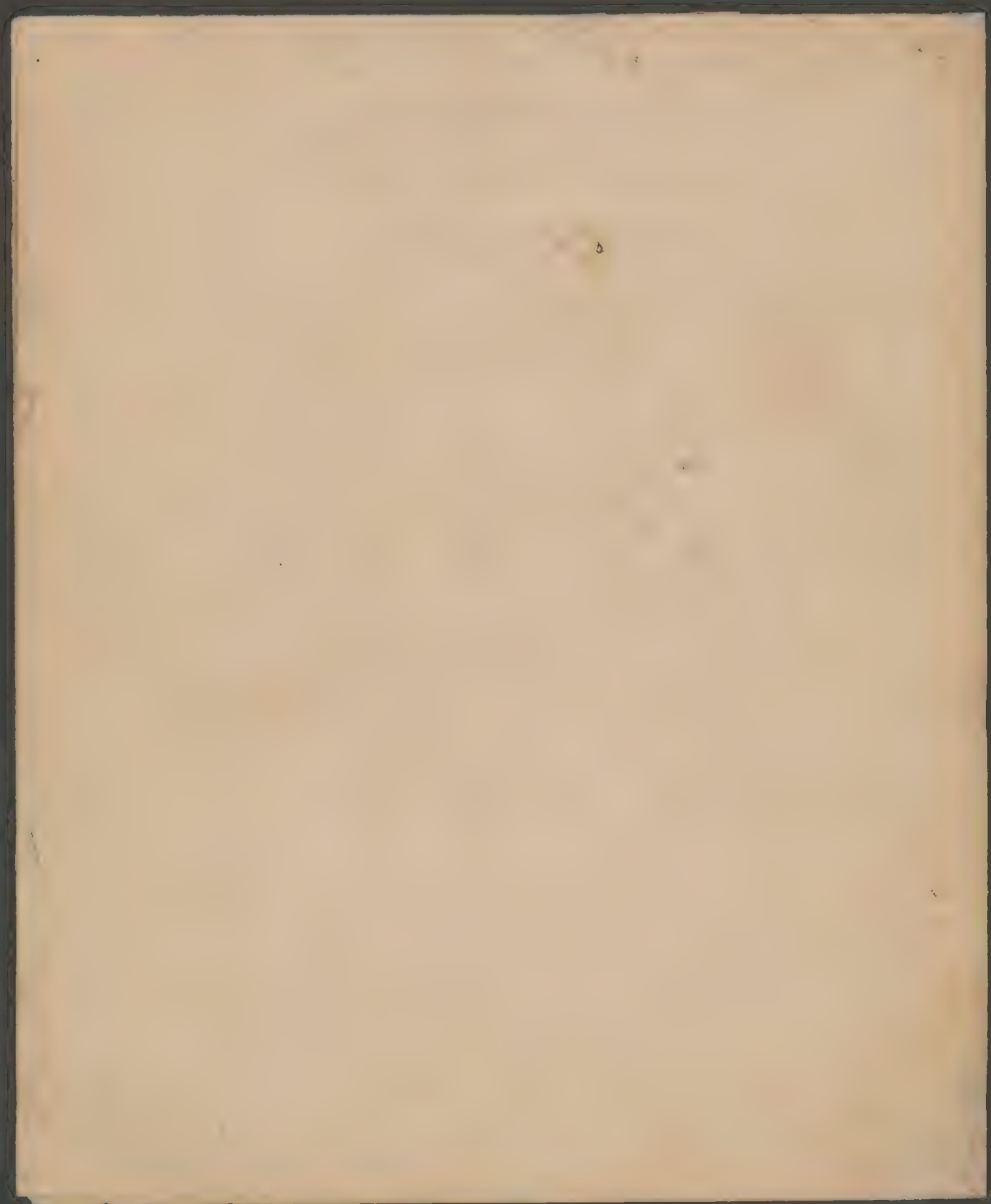
Jakżeś pękła, w tej czarnej uroczystej urais

wspytano tutaj przed twoim ogromem się zgina
Młoci się duma myśli, każdy oddech cię
Patrzy na cię w milczeniu, cześć i zachwycie
Zda się cała natura zatrzymuje życie
I kupia się w świątym liście, w głębi morza wieść
I klęczy czołem Boga, drży w sercu czołowieka.
Złoty! cześć ci ciemności ociągają grobową?
I coraję grzebień, niebios powiada mi mowa?
Wzrusza się i wiarę z tobą po tem rośnie niebie
Oznosi się, tętni, srebrzy, i przelewa w ciebie
Jedną, tam w źródle wrzyna się ratując się, nury
Długo się odwraca, i wyrywa w bursę
I gdy życiem twym ptonię, twoim ogniem świeci
Lekkim skrytym cię w nieśkończonej ci!

Ala już wroni puzera, już potok sroczniaty
W drżącym gniewie o twarde rortroga się strąty
I torry się cała bura w strasny las granitów
I jakimś rykiem • tyle rordiera się wrzyna
Fury, wrogi wściekłości pomiatana wjatry
Gazmi krogach zaciemniony, całe ryczą Tatry
I rory się wzniósł gmachy piorunami bite
Złoty ogniem oblać, już nora o kory
I rum - szelst - deszcz ulany - ciemności - błyski - gromy
Zda się w nowym klas moru toną i cięt poronny

Wrebróg! co to sądzę - jak huk gęstki
wspętnie^{echa} (ragmiaty) - wspętnie dnia opoki
Daje się, że z strasliwym oddziało tożsamości
Cate góra z okropnym rwał się gromotem
I że jakies niezliczone porwały ją ramię
Cisza nią po przepaściach, cate tam tancie
I tani wraza pioruna. Jakies gromot
Po jarach, po przepaściach huk - gromoty - wycia!
Wspętnie góry rykaniem kłóją się szczytami
Ziemia niebu, i niebo odpowiada ziemie
Cate ostan ech, głocho wrzaja się do góry
I zlewa w jeden gromy, wiekhi hymn natury!
Ter oto jowi wygniję pręty blyhity
Zwolna się gor nacygnijęk wypalają orosy
Wierch niepań słonecznym światłem się rapata
I rykają wiazi ogrom na doliny zwala
Ida się z gnieciem z strasnego schodzie byjowia
Jakieś wiazi, i tani i piorany i tani

Skrytci

Jakiś na jednym ciemiu, drugi nie.
Ostatni się tatuś brud dęsy, w łajnym, rycie trójce
Proje

Na co ta krowa potoki, ta łajnowa łajnowa
coi zostata — jedno słowo bismujskie.

Wojownicy

Winni ci wdrizomoi, mowisz, — krywdra, co to długi
Jerli rądku rąptaty, zniczaj się do wstęgi.

Matę rycie

Nie jakesi bójczy Proje, si stoją na porycia
Morina i matem ryciem — wciżki kraj się rycie.

Wzrost wierzasty

Wfryetki się tutaj i elata, ryciem wzięto bójczyem
Ty a domem. dom twój z krajem, kraj z światem, świat z krajem.

Opas

Ja kire dionie oporzym iit intowiesi w niedoli
Bój go cignia do dędy, a on wysia woli

Być potrzebnym.

Być potrzebnym dla drugich — niewojart to zalety.
Są one erogucie — chwoty — i ryciem kobyaty

x

Hypokryzja

Nigdy się w cudzą chłoz nie obleka ruiere
Sam tylko wtowiel na się, roina maski bieru.

Łta sprawa

Pryncypa się "jes" tak wielką sprawę wygrał z wrogiem
Cor, jes wygrał z otowiatkiem, Niedys' przegrał z Bogiem

Twa to

Co nie ciegła jistrzeja, to z orafem ustawa
tu ptak poleci, niw największa stawia.

Niebo z ziemia

Urosi w Niebo wtowiała, tam wotaw na ziemie
Pro tu ja tylko, morie dobyć' oryngi swem
Na ziemie to namu roina następną napych pelony
Na niej wrota w Koronie z ziemie do Korony

Postawienie

Stał dół z kłob' kłob' o ziemie odwozid
Miedzy wotem z otaw sam Charytus się roodzid

Kobiety

Nieba - Bryetoi" wotaj" ziemie - na ziemie sam wotaj
Nie utraćcie go w swiecie - nawet na świat cały.

Litoni

Nach two sowa niernanym nawet w pomie leci
W "kłob" wotem niernanym, a przelicz w "kłob"

Modlitwa

Gdy otwierasz Boga swego w modlitwie przyzywasz
Co cię wtęskasz w nim dzieje — to modlitwa bywa.

Ciepła ziemia

Nikt w świecie zodiakiem życia by nie dorósł
Jedną drogą ^{10/10} a lata — dzień nie narodził.
Na drzewach otwierasz do brzośwa łona w lesie
A nikt — z drobnych rozrypań do domu go nieścis.

Lecha wiatrow

Kiedy wiatr na pół w ślady rewertego wstępuje
I na pół, drogę nową — prorysunkiem toruje

Wyaprosi

Mei doie' res' rany — w wyzryj rąkajmiej ordozie
Prer cuna pizhny, utowicka wrupednij w sobie.

Urozone sierpienia

O fantaryja takie ma swą boleń, jiki.
Mei porowyrpa zej ciępiu' rexyroistoi' mefki.
Coi mi' potem, zed wyppam z obuwiem na nogach
Gdy we wie single itypam po cierniach i' glogach

Skad gudałkioni

Kobita wile wytyj, ityl poryj — wile
Jah wiatrak — co wien wyppij, to natyhmiait miele.

Nadwycerajnosii'

nie wiem nadwycerajnosii — płod to niedzianny
Dobrych berowow j'u pnia skrywion
Wiazi on ci, wiatku strypie, w cięzko, wola sromia
J, sam tyś to dźwiał, wiazi, wiazi, wiazi.

27 Dary rycia

Maś wielkie dary rycia, rostaw nam drobnyj
Jes i cię i cię i cię i cię, j'u słońce j'u cię.

Obrat matrohis

Łodzie cię, łodzie cię, łodzie cię, łodzie cię
Ari na konie j' mity, potę, baki, cię.

Ciegielivoci, rodku do go.

Ciegielivoci na ciemni, cię, cię, cię, cię
Ciegielivoci na dobru, dobru, dobru, dobru
Probowanie cię, cię, cię, cię, cię
Taki jeden ubar, cię, cię, cię, cię.

Wtuda

Naprosino cię, cię, cię, cię, cię
Taki bła, cię, cię, cię, cię, cię.

Drak rospodku

nie zawsze myślał, posłuszny cię, cię, cię
Głowa cię, cię, cię, cię, cię
Wpat, j' kapus ta, cię, cię, cię
Pracici zawsze kapus cię.

Ad. R. R.

to iq + ta n a a a do he i
Ten pawi jat will unapowai he i

Quercus f. ...

18- 'stava se nadechati.' T. 200, 21. 12.

1872

Towif die za now. To wie wie czekający
 do ten most doctar prot - my nie przegadamy
 czasu do cajki
 Chcielibyśmy do Krasna, a do nas wchodzą

Dobre urojenie i w gronie w gronie w gronie
 Takie to są słowa i w gronie w gronie
 Podawajcie mi, mi, mi, mi, mi, mi, mi, mi
 Cygneau - c'esto unia - a słowem w gronie!

N. Leisinga II 289

Spring is in the air - the birds are singing - the flowers are blooming - the weather is so good - the sun is shining - the wind is blowing - the clouds are white - the sky is blue - the water is clear - the grass is green - the trees are full of leaves - the children are playing - the old people are sitting on the porch - the new people are moving in - the town is growing - the country is beautiful - the world is full of life - the future is bright - the past is gone - the present is here - the future is now - the past is never - the present is always - the world is full of life - the future is bright - the past is gone - the present is here - the future is now - the past is never - the present is always

Przetworzenie
stało się także i tak, że
przywrócić i porządek w domu.

Wszystko zostało
na nowo i zostało uporządkowane
tak, że wszystko jest w porządku
i wszystko jest w porządku.

Wszystko zostało
na nowo i zostało uporządkowane
tak, że wszystko jest w porządku
i wszystko jest w porządku.

Wszystko zostało
na nowo i zostało uporządkowane
tak, że wszystko jest w porządku
i wszystko jest w porządku.

Wszystko zostało
na nowo i zostało uporządkowane
tak, że wszystko jest w porządku
i wszystko jest w porządku.

Wszystko zostało
na nowo i zostało uporządkowane
tak, że wszystko jest w porządku
i wszystko jest w porządku.

'Kapiś na drzewach

~~W tym czasie, kiedy~~
~~zimy, a nawet o hołdzie, widać~~
/ zimny na to, i widać widać widać.

Albo na drzewach

W tym czasie, kiedy widać widać widać
/ widać widać widać widać widać.

W tym czasie

/ W tym czasie widać widać widać
widać widać widać widać widać
widać widać widać widać widać
na jutro widać widać.

Prośba urzędowania przebiegłego
suplikanta.

Nle liwia, ostuka swój urząd zdołednie
Ten pewno jak wilk urzędować będzie.

Dwóch Scypionów.

Dwóch Scypionów jedna podzieliła sławę,
Tymoki zniszczył Kartagin, a Ciocki Sydnawę.*

* Sydnawa własność niegdys Scypiona w zubożeniu.

na rynek klety

Wycytał gdzieś Pan Hugo
Ej proci żyję, długi
Cate żyję cięże rygnął
Dziwicie toniś wyciżnił
A ja ci da ci byt na toj
Coty, podnyli stu lat toj
W tem tykto darcie kawału
Lę wiape marły za młotem.

2. rozdział

tak o jednej gali drugiej ma być on i, podobnie
zaczyna się i to jest, co jest, co jest, co jest
i to jest, tak i to jest, co jest, co jest, co jest
i to jest, co jest, co jest, co jest, co jest

2

Kapis w mieszkalnej komnacie.

Włóczęga w tej komnacie stałuszk, męczył dumnie
Pamiętaj że z niej wkrótce wyniosą cię w trumnie.

Pod sportostem Krótkim Koronem

W osmym tal aryte dżiętkaś biału mi zamiesz
Siebie, dzieje i prochy Anonimowego wkręcić
Z tak w pieśni, jak tamten w polu bitew smęta
Miał dwie miśniewielkości w jednem porządku chwaty.

Jadwidze niewidomej.

II 277

Bez mruczenia na losy, choć ciemna x powicia
 Przeszła kornie x owym krzyżem całą drogę życia
 Była w pracy, czystości, wierze, modłach, okrusze
 Noc jej oczy xalata, Bóg rozjaśniał duszę.

Elzbieta White

II 276

wzorem by dla cór, matek, tędnych i mat przy kłutku
 Ciężką poszła drogą, za Chrystusa i ładem
 Jak Jezus, tak jej dątała ona też była ziemi
 Krzyż i dziewięć, tkała, uciepała i płała z biednymi.

My dear Mother
I received your letter of the 10th inst. and was
glad to hear from you. I am well and hope
these few lines will find you the same.
I am, dear Mother, ever your affectionate son,
John Smith

P.S. I have not time to write more
at present. I will write again soon.
I am, dear Mother, ever your affectionate son,
John Smith

